

Isten fel nem ismert Jelenléte

(The Presence Of God Unrecognized)

1964. június 18. Topeka, KS. USA

1 Na most, mivel nem vagyunk nagy tömeg, megpróbálunk sietni, kijutni, hogy tudjunk... Munkálkodjunk ezért az egy célért, hogy felismerjétek Jézus Krisztus Jelenlétét. Látjátok? Ha Ő jelen van, akkor, nos, minden el van rendezve. Ő alkotta az Igét. Ő itt van, hogy igazolja Azt. Igazolja, hogy meg fogja Azt erősíteni. „Ő ugyanaz, tegnap ma is mindörökké.” Láttuk, hogy megtette ezt múlt este, tévedhetetlenül. Látjuk Őt estéről, estére, napról napra, évről évre. Soha egyszer sem jövendölt meg valamit, ha csak nem úgy volt, és amikor megtörtént több ezer alkalommal, az annyira tökéletesen a helyén volt, a megfelelő időben és helyesen. Hogyan lehet ez? Hányan tudják ezt, és ismerik a szolgálatot, és tudják, hogy ez igaz? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.] Tessék. Egyszer sem... mindegy, hogy mennyire lehetetlen, ugyanúgy megtörtént. Ő Isten. Bárcsak felismernénk ezt, és megragadnánk.

2 És most csak rövid ideig leszünk itt. Azt hiszem, még három este, vagy még két este és egy nap, ez után az este után. Azt hiszem vasárnap délután van a záró szolgálat. Próbálunk zárni vasárnap délután, hogy a pásztorok és mindenki... Nem akarunk távol tartani titeket a gyülekezetektől. Csak szeretnénk többet hozzáadni a gyülekezethez és több hitet adni nektek Istenben, hogy szolgáljatok a gyülekezetekben. Értitek? És nem akarjuk, hogy a gyülekezetek ajtóit zárva legyenek, semmiképpen sem. Azt szeretnénk, hogy maradjatok ott, de csak próbálunk segíteni nektek, bátorítani titeket. Egy ébredés nem azt jelenti, hogy több van hozzáadva a gyülekezethez; egy ébredés azt jelenti, hogy feléleszteni azt, ami már ott van. Így igaz, egy ébredés.

3 Figyeltem egyszer a tengerparton állva, hogy fúj a szél és az rázkódik. Nos, ez nem a tengerparton volt, hanem ott fenn a Michigan^[misigen]-tónál. Ott álltam és figyeltem a hullámokat, ahogy jönnek, és az a tenger ugrált, és a víz csapkodott, és a hajók hintáztak. Es azt gondoltam: „Mi folyik itt?” Azt gondoltam: „Nos, a tónak egy ébredése van.” Ez az. Csapkod és hullámoz. Miért? Van egy erős, zúgó szél, ami eljött rá. Azt gondoltam: „Nos, tudod mit? Nincs ebben egy csepp vízzel sem több, mint azelőtt, amikor teljes nyugalomban volt.” Semmivel sem több a víz, csak teljesen fel van kavarva. Na most, miért kavardott fel? Tudjátok mit tesz az, amikor a víz felkavarodik? Kimossa a szemetet magából, a partra.

4 Erre van szükségünk, kimosni a hitetlenséget a partra. Hadd legyen Isten Igéjének elsőbbsége. Erre van szükségünk, egy ébredésre, kimosni minden hitetlenséget, minden

bogarat, babonát és ilyesmiket. Gyere, és lásd meg, hogy Isten még mindig Isten! Erre vannak nekünk az ébredések.

5 Az Úr segítsen nekünk, ahogy választjuk most ezt a szövegrészt, amit olvasunk ma estére. Isten áldja meg az Ő Igéje olvasását, amit a Máté Evangéliumában találunk, a 12-es fejezet 38. versétől a 42. versig.

6 És az én témám ma estére: *Isten fel nem ismert Jelenléte*. Múlt este beszéltünk arról, hogy *Jézus ugyanaz tegnap ma is mindörökké* és láttuk, hogy Ő valóban ugyanaz, tegnap ma is mindörökké. És most az Ő Jelenléte, ha Ő ugyanaz, akkor az fel nem ismert. Olvassuk!

Ekkor felelnének némelyek az írástudók és a farizeusok közül, mondván: Mester, jelt akarnánk látni tőled.

Ő pedig felelvén, monda nékik: Gonosz és parázna nemzetség jelt kíván, és nem adatik jel néki, hanem a Jónás prófétának jele.

Mert amiképpen Jónás három éjjel és három nap volt a cet gyomrában, azonképpen az embernek fia is három nap és három éjjel lesz a föld gyomrában.

Ninive férfiai az ítéletkor együtt támadnak majd fel ezzel a nemzetséggel és kárhoztatják ezt. Mivelhogy ők megtértek a Jónás prédikálására, és íme, nagyobb van itt Jónásnál.

Délnek királyné asszonya felkél majd az ítéletkor e nemzetséggel együtt és kárhoztatja ezt. Mert ő eljött a földnek széléről, hogy hallhassa a Salamon bölcsességét, s ímé nagyobb van itt Salamonnál.

7 A fel nem ismert Jelenlét! Mit gondolhattak ezek az emberek? Isten mindig így volt, minden alkalommal, amikor Ő eljön. Jézus azt mondta, amikor itt volt első alkalommal: „ti kimeszelitek és ékesítitek a próféták sírjainak a falát, és ti raktátok oda őket.” Látjátok, valami történik és az elmegy. „És Isten elrejteti azt a bölcsék és értelmesek szemei elől, de kinyilatkoztatja a kisbabáknak, akik tanulni akarnak.” Jézus megköszönte az Atyának, hogy ezt így teszi. Látjátok? Ez elmegy az emberek mellett és nem tudnak róla.

8 Például ti katolikusok itt ma este, emlékeztek néhány évvel ezelőtt Jeanne d'Arc^[zsándárk] Franciaországban, egy kis hölgy, aki... Ő vezette a forradalmat Franciaországban, de igazából Krisztusnak egy szolgája volt. Mit tett vele a gyülekezetetek? Máglyán megégette, mint boszorkányt, mert látomásokat látott és szellemi volt. A katolikus egyház megégette őt, mint boszorkányt, máglyán, mert szellemi volt és látomásokat látott. Néhány évvel később rájöttek, hogy ez az asszony egy szent volt. Természetesen nagy bűnbánatot tartottatok és kiástátok azoknak a papoknak a testét, akik elítélték és megégették őt, és azokat a folyóba dobtátok. Persze, nagy vezeklés volt ez; kiásni azoknak a papoknak a testét.

9 Na most a próféták napjaiban mi történt? Ugyanezt a dolgot tették. Nem ismerték fel őket addig, amíg már elmentek, be lett fejezve a szolgálatuk, kivitték a választottakat, és aztán amikor elmentek, akkor ismerték fel, hogy próféta volt között.

10 Jézus, Ő a földre jött. Benne lakozott az Atya Isten. „Én és az Atyám egy vagyunk. Az Atyám Bennem lakik. Nem Én vagyok az, Aki cselekszik, hanem az Én Atyám. És ha nem cselekszem, az Atyám cselekedeteit, ne higgyetek Nekem.” Ha most megfigyelitek, amikor Ő eljött, a világnak egy százaléka tudta azt, hogy a földön volt abban az időben, mégis Ő volt a világ Megváltója. És soha nem ismerték fel azt, hogy kicsoda Ő, még a gyülekezet sem, szinte senki addig, amíg meg nem feszítették, eltemették és feltámadt a harmadik napon, mielőtt valaha tudták volna, hogy ki volt Ő.

11 Ez bejön és kimegy, és az emberek nem ismerik fel addig, míg már elmúlt, mert ez egyáltalán nem illik a teológiájukhoz, egyáltalán nem illik ahhoz az időhöz. Látjátok, mindig egy másik korszaknak a csillogásában élnek. Mindig.

12 Az oka, amiért nem fogadták el Jézust, az volt, hogy ők a Törvénynek a csillogásában éltek. És amikor Jézus eljött, az nem volt ellentétes a Törvénnyel, de betöltötte a Törvényt, és nem tudták elfogadni Őt, mert az Üzenete nem pontosan úgy volt, ahogy azt ők a tantételeikben lefektették, amiket akkor hagyományoknak hívtak. Ő nem a hagyományaik szerint jött. Nem tartotta be a hagyományaikat. Valójában Ő felforgatta és széttépte azt, és olyan dolgokat tett, amik azzal ellentétesek voltak, annyira, hogy már azt gondolták róla, hogy szétszakítja a gyülekezeteket. Én nem tudták elfogadni Őt az Üzenete miatt. És ma mind tudjuk, hogy pontosan Isten prófeciájának a vonalában jött el, de ők akkor ezt nem tudták.

13 És ez újra megtörténhet, és mi nem tudnánk róla. Én úgy képzelem, hogyha valójában megjelenne ma este, az annyira ellentétes lenne azzal, amit mi már kitaláltunk az ábráinkon és az iskoláinkban és ilyesmikben. Nagyon kevésen lennének, akik felismernék, hogy mi történik. Ő azt mondta, hogy így lesz az, ahogyan eljön.

14 Na most, Jézust amikor ott volt, annyira igei módon igazolták az Írások, és annak a kornak az írástudói és farizeusai nem tudták felismerni Őt. Miért nem, miért nem tudták felismerni? Azért, mert ők azt valahogy máshogyan képzeltek el. Ez az, amire Jézus azt mondta: „Kutatjátok az Írásokat, és azt gondoljátok, abban van nektek az Örök Élet, és ezek azok, amik bizonyosságot tesznek Énrólam.” Értitek? Na most, Ő pontosan az Írások szerint jött el. De ők úgy képzeltek el talán, hogy ha a Messiás eljön, akkor valószínűleg azt fogja tenni, amit Mózes tett, vagy amit Noé tett és majd bárkát fog építeni, vagy valami más. De amiért Ő ezen a módon jött el, ők nem tudták azt kitalálni az Írásokból a hagyományaikkal, azok nem tanították meg ezt nekik. Így az emberek annyira össze voltak zavarodva, hogy nem tudták, hogy mi történik.

15 Vajon ez ma is megtörténhet? Vajon ez más lehet, mint amit a hagyományaink tanítottak? És ez eljőhet, és valami elmegy és soha észre sem vesszük addig a pontig, amikor ennek már vége van és elment. Éppen így fog valahogy megtörténni.

16 Tudjátok-e, hogy amikor Keresztelő János színre lépett, az meg lett jövendőlvé egészen Ézsaiás könyvétől kezdve, több száz évvel azelőtt. Körülbelül 800 évvel azelőtt Ézsaiás megprófétálta, azt hiszem, Krisztus eljövétele előtt. Tudjátok, hogy János pontosan úgy jött, ahogy Ézsaiás mondta, hogy jönni fog, pontosan azon a módon, ahogy Malakiás mondta, hogy jönni fog és még az apostolok sem ismerték fel? Egy nap, a Máté 11-ben János börtönben volt, és az apostolok, néhányan a tanítványaik közül átmentek Jézushoz megkérdezni, hogy Ő-e a Kiválasztott, vagy, valaki mást várjanak.

17 Na most figyeljétek, Jézus nem adott neki egy könyvet arról, hogy hogyan viselkedjen a börtönben, vagy hogyan igazítsa a jellemét. Azt mondta: „Maradjatok és figyeljétek, hogy mi történik, és menjetek, mutassátok meg Jánosnak azt, amit láttatok!” Ez volt a bizonyíték, hogy a... Ő volt az az Ige.

18 És most emlékezzetek, az Ige mindig a prófétához jön. Ezt mindannyian tudjuk. Isten nem tesz semmit anélkül, hogy meg ne mutatná az Ő prófétáinak. Ez az oka, hogy Jézus Krisztus kinyilatkoztatásának a könyve [magyarul: Jelenések könyve – a ford.] az Krisztus teljessége éppen itt mielőttünk, a Könyv. Na most, Ő neki küldeni kell valakit, aki megerősíti ezt a Könyvet, kinyilatkoztatja Ezt, felnyitja a Pecséteket és ilyesmik. De a Krisztusról való bármiféle további kinyilatkoztatást illetően, ez már fel lett ismervé pontosan Itt. Ő a teljessége Ennek, a Jelenések könyvének. [Érthető úgy is, hogy a kinyilatkoztatásnak – a ford.] Na most figyeljétek meg, soha nem hibázik, de az Ige mindig a prófétához jön.

19 Figyeljétek, ahogy János ott áll a vízben, a próféta és jövendőli, hogy a Messiás éppen akkor közöttük van. Azt mondta: „Itt áll közöttetek az, akit nem ismertek. Ő Szent Szellemmel és tűzzel fog keresztelni titeket.” Na most, emlékezzetek, Ő ott állt közöttük, a Biblia így mondja, és nem ismerték fel. Egy nap, amikor Jézus ott járt, János felismerte Őt és azt mondta: „Íme Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit.” Most figyeljétek, mielőtt bárki is felismerhette volna, Ő eljött a prófétához. Ő volt az Ige. János volt a próféta.

20 Emlékszem, az én öreg baptista tanítóm azt mondta nekem: „Tudod mi történt? Jézus megkeresztelte Jánost.”

Én azt mondtam: „Szerintem nem.”

21 Azt mondta: „Persze, János soha nem volt megkeresztelve. Prédikált, keresztelt, de senki sem volt méltó arra, hogy megkeresztelje. Jézus keresztelte meg őt.”

Azt mondtam: „Hát, nem tudom.”

22 És egy nap, mialatt tanulmányoztam a Szent Szellem kinyilatkoztatta azt, látjátok. Figyeljétek, odament a vízbe. Azt mondta neki: „Miért Te jössz énhozzám? Nekem kellene megkereszteltetnem Tőled.” Jézus azt mondta: „Engedd, hogy így legyen,” – figyeld – „de illendő nekünk, hogy betöltsünk minden igazságot.” János próféta lévén, ismerte az Igét. Ott volt Ő, az áldozat és meg kellett mosni, mielőtt be lehetett mutatni. És meg lett keresztelve, János megkeresztelte Őt, mert „így illik, hogy betöltsünk minden igazságot.” Az Ige a prófétához jött, a vízben.

23 És aztán amikor meg lett keresztelve, az emberek mégsem... És a Szent Szellem lejött, nem mindenki látta. János látta.

24 Az Úr Angyala itt lehet ma este, és talán csak egy ember látja, és senki más.

25 Az a Fény, az a Csillag, ami elhaladt minden csillagvizsgáló fölött, ahogy a bölcsek követték; és egy csillagvizsgáló sem tudott Arról semmit. Senki más nem látta egyáltalán, csak azok a bölcsek, mert Ez arra volt, hogy ők lássák. Ők látták. Nekik Az valóság volt.

26 Amikor a Fény, a Tűzoszlop, leütötte Pált azon a damaszkuszi úton, ő felismerte, hogy Isten Jelenlétében van. Na most, az a zsidó semmilyen más szellemet nem hívott volna „Uramnak” azon kívül, mint Akit úgy ismert, hogy a Tűzoszlop, Aki kivezette a népét a pusztából. Azt mondta: „Uram, ki vagy Te?”

„Saul, Saul, miért üldözöl Engem?” – mondta. „Én vagyok Jézus.”

27 Jézus azt mondta: „Istentől jöttem, és Istenhez megyek vissza.” Ő volt az a Tűz, Ami égett a bokorban, Ami vezette Mózes a pusztán át, és Ő visszatért Abba.

28 És most itt volt, lesújtva a damaszkuszi úton. És mindazok az emberek, akik vele voltak egyáltalán nem látták azt a Tűzoszlopot. És Az annyira valóságos volt Pálnak, hogy megvakította őt, és vezetni kellett az Egyenesnek nevezett utcába, Damaszkuszba. Ő vak volt.

29 Anániás, egy próféta ott lent, látott egy látomást, ment és a kezeit órá helyezte, s megkapta a Szent Szellemet, és pikkelyek estek le a szemeiről és újra látott. Ez számára annyira valóságos volt, hogy megvakította, a többiek közül mégsem ismerte fel senki, hogy Az ott volt, nem tudták meglátni.

30 Így van ez ma este is! Van valaki, aki ott ül és színre tudja hívni Istent miközben a többiek semmit sem tudnak Erről. Felismerni Istent!

31 És amikor Jézus itt volt a földön és teljesen bemutatta azt a jelet, amit a Biblia megmondott, hogy majd tenni fog, de nem ismerték fel, mert az nem az ő hagyományaik szerint volt. Ahhoz a korszakhoz Ő nem úgy jött el, hogy azt tegye, amit Mózes. Neki úgy kellett jönnie, hogy szűztől születessen. És Neki az 5Mózes 18:15 szerint prófétának kellett lennie. És Ő megtette pontosan azokat a cselekedeteket és jeleket.

32 A zsidók mindig jelet kerestek. Őket arra tanították, hogy soha ne hagyatkozzanak intellektuális szónoklatokra; a zsidók jobban tudták ennél. A görögök tanították azt. Nem intellektuális szónoklatok, hanem jelek alapján. „Mutass nekünk egy jelet!” Ezek az emberek, az egyik azt mondta: „Rabbi, vagy mester, mutass nekünk egy jelet!” Tudni akarták. És Ő már megmutatta nekik a jelet, és egy másfajta jelet akartak, de csak azt a jelet mutathatta be, ami arra a korra szólt.

33 Így teszi ezt ma is. A Szent Szellemnek ezen kitöltése az Ő megjelenésének jele még ebben a korszakban is, ahogy megígérte.

34 Akartak egy jelet, és Ő az Írások szerinti jelet adta nekik, de másfajta jelet akartak.

35 Ez az, ahol ma olyan sok ember össze lesz zavarodva. Tudjátok, az elragadtatás megtörténhet, és csak gondoljunk bele ennek a szomorú oldalába! Hadd menjek vissza oda, ahol Jézus...

36 János a tanítványait átküldte, hogy kérdezzék meg Jézust, hogy Ő-e a Messiás vagy sem. Abban az órában Ő sok mindent tett. Amikor visszatértek a tanítványok elmondani Jánosnak amit láttak, Jézus azt mondta azoknak, akik ott ültek: „Mit mentetek látni a pusztába? Mit mentetek látni, amikor János prédikált? Azért mentetek, hogy lássatok egy embert fehér ruhákba öltözve, és így tovább, vagy puha ruhákba?” Azt mondta: „Azok a királynak a palotáiban vannak. Akik eltemetik a halottakat, megcsókolják a kisbabákat, és összeadják a fiatalokat és ilyesmit. Ők nem tudnak bánni a kétkezes karddal.”

37 Azt mondta: „Akkor mit mentetek látni, egy szél ingatta nádszálat, valaki, egy csoport felajánl neki egy kicsivel több pénzt, akkor átmegy *oda*, ahelyett, hogy menne tovább az Úr elhívásával? János nem ilyen! Valakit, akit meg lehet forgatni és azt mondani, hogy 'adunk neked valami többet, hogyha megtagadod *ezt* és átveszed *azt*'? János nem ilyen!” Azt mondta: „Mit látni mentetek akkor, egy prófétát?” Azt mondta: „Én mondom nektek, 'több, mint próféta'. Ha be tudjátok fogadni, akkor róla mondta a próféta, hogy 'íme, elküldöm hírnökömet az Én orcám előtt, hogy elkészítse az utat.'” Ez volt a Malakiás 3, ahol ezt tette.

38 Egy nap a tanítványok azt kérdezték Tőle: „Miért mondják az írástudók, hogy először Illésnek kell eljönnie?” Jézus azt válaszolta: „Ő már eljött, és nem tudtátok.” És megértették, hogy az Keresztelő János volt. Még azok a kiválasztott apostolok sem tudták meglátni, hogy ki volt az. És ő volt Illés.

39 Figyeljete! Tudjátok, az Úr eljövetele egy titkos eljövétel lesz. Azt mondta: „Ketten lesznek az ágyban, és az egyiket elviszem és a másikat otthagynom.” Ez az, ahol éjszaka van. „Ketten a mezőn, az egyiket elviszem és a másikat otthagynom.”

40 Tudjátok, olyan sok ember tűnik el minden nap a föld színéről, és senki sem tud számot adni felőlük. Ezen napok egyikén az emberek talán azt fogják mondani: „Nos, úgy érted, hogy a nagy nyomorúság, az van már rajtunk? Azt gondoltam, hogy a Gyülekezet

elmegy a nagy nyomorúság előtt.” Nem ismerik fel és nem értik meg, hogy az Elragadtatás megtörténhet, és semmit nem fognak tudni arról: ez a Gyülekezet titkos elmenetele.

41 És gondoljátok meg, az emberek csak tovább fognak prédikálni! Azt mondják, hiszik, hogy ők meg lesznek mentve, és tudnak még hozzáadni a gyülekezetekhez, és építik a gyülekezeteket és mennek tovább úgy, mint ahogyan Noé idejében tették, és ilyesmi. És nem tudják, és az Elragadtatás már megtörtént. „Az már megtörtént, és nem tudtál róla.” Emberek százai tűnnek el a földről, és az emberek semmit sem tudnak arról, hogy hová lettek; nem tudnak számot adni erről. Valaki elment valahová, és soha nem hallottak róluk többé. És ilyen lehet az Elragadtatás.

42 Én mondom nektek, barátaim, csak mert tagjai vagyunk a gyülekezetnek, vagy ilyesmi, az nem jelent túl sokat számunkra. Jobb, ha felcsatolod azt a vértet. Jobb, ha felveszed Isten teljes Igéjét és ragaszkodsz Ahhoz és abbahagyod ezt a hollywoodias viselkedést itt. Ez egyenesen bement a gyülekezetbe és ez szégyen. Hollywood ragyog, egy ragyogó fényt ad és a gyülekezet ma próbál felzárkózni Hollywoodhoz. Krisztus nem Hollywoodban van! Krisztus az egyénekben van. Hollywood világít vagyis... Hollywood ragyog, miközben az Evangélium alázatosságban világít. Isten nincs ezeken a nagy és díszes helyeken, és mindebben, amit látunk. Ő alázatosságban jön be, szelíd és gyengéd formában és egyenesen továbbmegy.

43 És ha ismered az Igét, akkor meg fogod Azt látni. Akinek van szeme, hallani, „hallja meg, hogy mit mond a Szellem a gyülekezeteknek,” látjátok most, ma hogyan van azonosítva.

44 Ő megfelelően azonosította saját Magát azon napok hívóinak, azoknak, akik várták Azt. Nézzétek meg Pétert és Andrást! Nézzétek meg Nátánaelt! Neki nem volt kérdés az elméjében. Nézzétek azt az asszonyt a kútnál! Neki ez nem volt kérdéses.

45 De ezek a farizeusok, néhány nappal azelőtt, ahonnan a ma esti szöveget vettük, látták Őt, megtenni azt és aztán „Belzebubnak”, ördögnek hívták. Azokat, amiket Ő tett. Nekik választ kellett adniuk a gyülekezeteiknek, ezért az egyetlen dolog, amit tehettek, hogy ezt „gonosz szellemnek” nevezték. Belzebub egy ördög volt, mint egy jövendőmondó, vagy efféle. És mindenki tudja, hogy a jövendőmondás az ördögtől van. És ahhoz hasonlították, miközben Ő volt az az Ige, Ami ismerte a szívük titkát, és igazolta, hogy Ő az a Próféta, akinek fel kellett emelkednie értünk ezen a napon, a Megváltó-Próféta. És amikor azt tette, annak a napnak a gyülekezete „Belzebubnak” nevezte Őt.

46 Látjátok, mik voltak ők? Azt mondta: „vakok vagytok, akik vakokat vezetnek.” Ők nem fognak bejönni, és akik alattuk vannak, azoknak sem engedik, hogy bejöjjenek.

47 Mi ma azt akarjuk, hogy megtudjuk az igazságot. Tudnunk kell az igazságot. Ő ugyanaz? Itt van-e, hogy betöltse mindazt, amit megígért, hogy betölt? Kutassátok az írásokat és találjátok meg, hogy mit kell Neki tennie ma!

48 Ez az oka, hogy John Wesley... vagyis Luther Márton nem tudott együtt menni a Wesley üzenetével. Megszervezték. Ez az, ameddig ez elmehetett. Itt jött Luther, kijött a katolikus egyházból, és ők... Számukra egy bolond volt, de nála volt a megigazulás üzenete, mert Az volt Isten Szava, egy ígéret. Aztán a halála után megszervezték a lutheri szervezetet. És mi történt? Az egész újra karöltve haladt.

49 És a Szentírás szerint lennie kellett egy másik gyülekezeti kornak, ami felemelkedik, és amikor ez megtörtént, felemelkedett a Philadelphiai gyülekezeti kor, John Wesley. És ami történt, az, hogy mindig nyugat felé jött. És amikor megtörtént, lett egy gyülekezeti kor és John Wesley felemelkedett, de Luther nem tudta elfogadni, mert már szervezkedtek a megigazulásra. Nem tudták elfogadni a megszentelődést.

50 Aztán amikor Wesleyék szervezkedtek, – igen így volt, – és kis ágak mentek ki belőle, – igen így volt, – jött a pünkösdi üzenet az ajándékok helyreállításáról, és egyikük sem tudott mozdulni: már meg voltak szervezve.

51 Na most a sajnálatos rész az, hogy a pünkösdiek is annyira meg vannak szervezve.

52 Nézzétek azt a napot, amiben élünk! Mi ennek a napnak az ígérete? Hol vagyunk? Mi elmozdultunk felfelé. A Tűzoszlop mozdul, és Izrael gyermekei mozdultak a Tűzoszloppal együtt, vagy visszamentek Egyiptomba. Nekünk együtt kell mozdulnunk az Igével.

53 És ma annyira restté válunk, a gyülekezet annyira elvilágiasodik és érdektelenné válik, és a gondolataik annyira belekavarodnak a televízióba, „*Szeretjük Suzy*”-ba és ilyen régi dolgokba, és otthon maradnak. Ez megmutatja, hogy hol van az emberek szíve. És ha megmondod nekik, hogy ezek a dolgok helytelenek, akkor azt mondják, hogy örült vagy. Mi ez? „Inkább szeretik az élvezeteket, mint Istent.” Látjátok?

54 Ó, nekem a legnagyobb élvezet, amiről csak tudok, az, hogy imádkozom addig, amíg megértem, hogy Isten Jelenlétében vagyok és felismerem azt. Azt gondolom, hogy a Gyülekezet számára az igazi izgalom a Szent Szellem Jelenléte kellene, hogy legyen. Látni Istent, aki az ígéretet tette, amint közöttünk áll, érezni az Ő Jelenlétét, látni az Igéjét és látni Azt igazolva. Kellene, hogy ez hitet adjon, hogy a nyomorékok járjanak, a vakok lássanak, süketek halljanak, a némák megszólaljanak.

55 Ott álltam Dél-Afrikában, ahol volt vagy 200.000 ember a durban-i versenypályán. És ők egyszer láttak valamit így megtörténni, miután megmagyaráztam nekik, csak egy egyszerű kis formában, és látták, amint egy dolog megtörténik, ami ki lett nyilatkoztatva, és 25.000 ember azonnal meggyógyult, egyszerre. Hét teherautót töltöttek meg, teherautókat, amik ilyen hosszúak, olyan 8-9 tengelyesek, és megrakták azokat régi

mankókkal és effélékkel. Pogányok, akik nem tudják, hogy melyik a jobb és melyik a bal kezük.

56 Következő nap Sidney Smith^[szidni szmisz] úr, Durban polgármestere felhívott és azt mondta: „Menjen az ablakhoz, nézzen ki az Indiai-óceán felé, és olyasmit fog látni, mint még soha!” És rendőri kísérettel jött az a hét nagy teherautó megrakva, és emberek százai jöttek mögöttük, akik előző nap még hordágyakon feküdtek és hordozókon és tábori ágyakon, és énekelték, hogy „Higgy, ó csak higgy! Minden lehetséges.” És egy héttel azelőtt ők még háborúban álltak egymással, törzsi háborúban. És most itt jöttek együtt, karöltve, kéz a kézben.

57 Miért? Mert felismerték, hogy a Menny Istene jelent meg előttük az Igéjének formájában. És mi, okos amerikaiak csak ülünk. Ők fel fognak kelni az Ítélet Napján és kárhoztatják ezt a nemzedéket azért, amit láttunk.

58 Ez emlékeztet engem egy asszonyra, Louisville-ben, Kentucky-ban nemrég, volt egy kisbabája, járkált a 100 forintos boltban. És mindenféle kis dologgal próbálta felkelteni az ő érdeklődését, a kisbaba meg folyton csak maga elé bámult. És végül felvett egy kis csengőt, bármi, ami csak felkelthetné egy ilyen kispajtásnak az érdeklődését ebben a korban. És megrázta a csengőt, és a kispajtás továbbra is csak nézett maga elé. És az asszony elkezdett sikoltozni és összeesett. Néhány ember odajött, hogy segítsen rajta. Azt mondta: „Ó, nem lehet! Nem lehet!

Azt kérdezték: „Mi a baj?

Azt mondta: „Az orvos azt mondta, hogy a baba jobban van.”

Megkérdezték: „Mi a baj a babával, hölgyem?”

59 Azt mondta: „Nos, ilyen állapotba került hat hónappal ezelőtt, hogy csak ül és bámul. Bármi is az, ami magára kellene, hogy vonja a kisbaba figyelmét, az nem kelti fel a figyelmét, hanem csak ül és bámul. Azt mondta az orvos, hogy szerintem már jobban van. Ide lehoztam, hogy válasszak neki ilyen kis apróságokat, ami egy kisgyereknek vonzó lehet, de egyik sem az. Ő csak ül és bámul.

60 Ez az, ahová kezd eljutni a gyülekezet! Isten megrázott előttük minden bibliai ígéretet. Mégis, csak ülünk és bámulunk, nézünk. „Mi? Mutass nekem egy jelet, kérlek!” Ez megy egész idő alatt, pont körülöttünk. Elhozni Isten Jelenlétét, kellene, hogy ez felvillanyozzon minket. Amikor Isten tett egy ígéretet, akkor Ő amellet az ígéret mellett áll. Igen, uram.

61 Miután Jézus annyira igazolta a Messiás jelét, hogy Ő volt a Messiás, mégis mindezekkel szemben: „Mutass nekünk egy jelet!” Látjátok, nem ismerték fel, csak bámultak maguk elé. Nem volt meg bennük az, hogy higgyenek.

62 Ahogy az én jó öreg anyukám mondta délről: „Nem tudsz vért facsarni egy répából, mert egy csepp sincs benne.”

63 Továbbra sem ismerték fel Őt, annyira megvakították őket a hitvallásaik és ilyesmik, amik nekik voltak azokban a napokban. Soha nem ismerték az Írásokat az ígéretről, mert a hitvallások befedték azt. A napjaiknak hitvallásai és hagyományai befedték a Szentírás ígéretét. Bárcsak megtanították volna őket az Írások szerint, hogy az kellett, hogy legyen a jel, ami követi a Messiást!

64 Hányan hiszitek, hogy Ő a megfelelő jel alatt jött el? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.] Biztos, hogy úgy jött. Ő az ígéret szerint jött. De ők hitvallásra lettek tanítva. „Mi ezt hisszük, meg mi azt hisszük.” Mindegyikőjük hitt Istenben. Mindegyikőjük.

65 Manapság különösen mi amerikaiak, azt gondoljuk, hogy majd nekünk ezt elnézik, mert nagy gyülekezeteket építünk, és jó pásztoraink vannak és ilyesmik. Emlékezzetek, hogyha így lenne, akkor Isten igazságtalan lenne, hogyha így elfogadna minket! Mert Káin és Ábel, az első két imádó az Édenkertben kívül, épített két oltárt az Úrnak, és mind a ketten áldozatot hoztak, mindketten ajándékot ajánlottak fel, mindketten imádkoztak, de az egyik helyes volt, a másik pedig helytelen. Figyeljétek meg, nekünk kell, hogy meglegyen az Igazság, és az igazság az Isten Igéje, mindig! Így van ez ma is. Az emberek annyira megvakulnak. Azt mondják...

Megkérdezem: „Keresztény vagy?”

66 „Ó, én *ehhez-és-ehhez* tartozom.” Látod, annak semmi köze ahhoz. Nekem nincs azzal semmi bajom, de ez nem az, amit próbálok elmondani neked. Tartozz bármilyen gyülekezethez, amihez csak akarsz! A billog semmit sem számít.

67 Épp elmeséltem a pásztorinak ma a reggel. Ott fent Coloradóban valamikor én lovagoltam ilyen összetereléseken és ilyesmiken. És ott ültem a nyeregben keresztbe tett lábbal, így. És a Troublesome River Hereford^[tráblszam rivőr hörfö'd] Társaság, a Troublesome folyó [jelentése: nyugtalan folyó – a ford.] völgyében legeltetett. Ahogy felmész ott a völgyben, az egyik ága nyugat felé megy, a másik pedig kelet felé. És az összes marha innen fentről, az a Társaság a nyugati ágon legeltetett, és a mi csapatunk, amivel én voltam, a keleti ágon legeltetett. Nekik voltak olyan kerítéseik, amik távol tartották a marhákat a magántulajdontól, és fent voltak a hegyekben a nyár folyamán.

68 És összetereltük a marhákat, négy vagy öt különböző billog, nyolc vagy akár tíz különböző billog volt a folyónál. Tavasszal összetereltük a marháinkat, hogy felvigyük őket. És ott ültem, a lábam átvetve a nyereg szarván, és nekünk ott volt minden marha, és mindegyik meg volt billogozva, meg minden, és indultunk vissza a legelőre.

69 És ott állt a felügyelő, számolta őket, ahogy átmentünk. És megfigyeltem, hogy mindenféle billog vagy volt rajtuk. Mr. Grimes^{[grájmsz]-}

³é volt a gyémánt jel, és a másíknak volt a pulykalábnyom, és egy másíknak a régi háromágú jelzés, és mindenféle billog voltak ott. A felügyelő nem figyelte azt a billogot. Ő azt figyelte, hogy milyen a származási jegy [angolul *blood tag*: szó szerint vér-címke – a ford.] a fülében. Semmi nem mehetett azokra a legelőkre, csak hogy megtartsák a tenyésztők szövetségét, hogy a marháik tenyészete tiszta maradjon, semmi más nem mehetett oda, csak egy fajtiszta hereford fajta. Kellett, hogy legyen megjelölve a fülén egy származási jeggyel. [angolul *blood mark*: szó szerint vér-jelölés – a ford.]

70 Így lesz majd az Ítéletkor. Ő nem fogja megkérdezni tőlem, hogy én metodista voltam, baptista vagy presbiteriánus voltam. Az, hogy milyen billogom van, Neki semmit sem fog számítani. Semmi más, csak egy újjászületett, Vértől született keresztény Jézus Krisztus Véréből, csak az lesz, ami be fog menni. Annál semmi kevesebb nem megy oda be. Tehát mi szeretnénk emlékezni, emlékezni erre.

71 Na most, amikor nem ismerik fel Őt, akkor az ereje... sosincs bemutatva, amikor Ő nincs felismerve. Nem számít, hogy Isten mennyire jelen van, neked azt hinned kell. Ennyi az egész.

72 Mint a vérfolyásos asszony. Mindazok az emberek elmentek Őmellette, és mindannyian felálltak, azt mondták: „Ott megy az a Rabbi. Az a fickó, aki azt állítja, hogy ő próféta. Ez egy fanatikus.” Meg minden ilyesmi.

73 De mi történt? Ennek a kisasszonynak vérfolyása volt és hallott Őróla. És amikor ő lejött, mindazok ellenére, amit mások mondtak, felismerte, hogy kicsoda Ő. Azt mondta: „Hacsak megérinthetem az Ő ruháját!” Látjátok?

74 És amikor az eredeti hit Istenben biztossá vált az ő számára, az mit engedett szabadon? Azt szabadon engedte az Ő erejét, hogy meggyógyítsa az asszonyt. Megérintette Őt egy olyan módon, hogy hátrafordult, és megmondta neki, hogy mi volt a baja, és azt mondta: „A te hited megmentett téged.” Mi tette ezt? A hit.

75 Mások, akik ott álltak, talán betegebbek voltak, mint az asszony, de látjátok, ő felismerte a Jelenlétét. Tudta, hogy ez az ő lehetősége.

76 Bárcsak meg tudnánk tenni ugyanezt ma este, emberek! Bárcsak fel tudnánk ismerni, hogy Ő megjelenik nekünk ezeken az összejöveleteken egy célért, ami az, hogy szabadon engedje számunkra a vágyainkat, ami Őbenne van. De nekünk fel kell ismernünk az Ő Jelenlétét. És tehát, akkor ismered fel az Ő Jelenlétét, amikor az *erre a korra* megígért Ige be van mutatva. Nem a Mózes korszakára megígért Ige, vagy bármi más korszak számára, hanem az *erre a korra* szóló Igének az Ígérete!

77 Na most mi úgy találjuk, hogy Ő egyenesen továbbment. És Jairus, egy kis fickó ott fent, a lánya halott, és ő hitte, hogy amit az Úr mondott, az az Igazság. Na most emlékezzetek, ő pap volt, és el volt tiltva, mert szigorúan megmondták, hogy „bárki, akinek közössége van, Ővele, az ki lesz rakva a zsinagógából”. És akár ki lesz rakva, akár

nem, ő megleégedett azzal, hogy Isten volt jelen Krisztusban, és az volt az Ige. Mit tett ez? Szabadon engedte neki a feltámadási erőt, ami az Úrban volt. Ámen! Ez előhozta azt a lányt, aki ott feküdt holtan, mert felismerte, hogy Isten volt Krisztusban, és az Ő Jelenléte ott volt a házában.

78 De abban a városban, ahová Ő eljött... Ugyanaz az erő Őbenne volt abban a városban, ahol Ő felnevelkedett, de egyáltalán nem ismerték fel. Számukra az Ő Jelenléte semmit sem jelentett; talán valami fanatikus. „Hol vannak ezek a dolgok? Nekem azt mondták, hogy te *ezt-meg-azt* teszed. Hadd lássam, hogy itt is megteszed azokat!”

79 Nem hallottátok már ezt? „Ha ott... Ti, csomó pünkösdi, és ti emberek, akik hisztek az Isteni gyógyításban, itt van *ez-és-ez*, hadd lássam, hogy meggyógyítod őt!”

80 Ez ugyanaz a régi ördög, ugyanaz, mint aki azt mondta: „Ha te Isten Fia vagy, parancsold ezeknek a köveknek, hogy változzanak kenyérré!”

81 Ugyanaz a régi ördög, mint amikor az Ő szemét betakarták és megütötték a Fejét egy bottal, és azt mondták: „Na most...” És továbbadták a botot, egyik a másiknak, azt mondták: „Mondd meg nekünk, hogy ki ütött meg téged, és akkor hinni fogjuk, hogy próféta vagy!” Ő soha... Ő nem bohóckodik senki kedvéért.

82 Néhányan közülük, amikor Ő a kereszten volt, azt mondták: „Ha Isten Fia vagy, gyere le a keresztről, és igazold, hogy te vagy Isten Fia!” Ő meg tudta volna tenni.

83 A legnagyobb tiszteletet adták ott Neki, ami valaha volt, és nem is tudták. Azt mondták: „Megmentett másokat, Magát nem tudja megmenteni.” Ha Magát mentette volna meg, másokat nem tudott volna megmenteni. Ő odaadta Magát azért, hogy másokat megmenthessen. Látjátok? Nem ismerték fel Isten Jelenlétét. Ennyi az egész.

84 Na most, ez szabadon engedi az erőt a gyógyulásra. És mit? Szabadon fogja engedni az erőt, hogy megnyissa a szemedet, hogy felismerd Őt, vagy megvakítja a szemedet, hogy soha ne ismerd fel Őt. Ami az egyiknek megnyitja a szemét, az a hitetleneknek bezárja a szemét.

85 De a városban nekik nem volt bizalmuk Őbenne. A farizeus meghívta Őt a házába, Simon, a farizeus, és készített egy nagy vacsorát és a farizeus be akarta bizonyítani nekik, hogy Ő nem próféta. Szóval ott volt bent, koccintottak a poharaikkal és serlegeikkel, és mindenféle jó illat volt a házban.

86 És Jézus bejutott a lábmosó szolga mellett és leült oda. Koszosan és bűdösen az utak porától, ahol az állatok jártak, és az Ő ruhája is olyan lett. Ez volt az oka, hogy ők lábat mostak azokban a napokban.

87 Látjátok, az első dolog, amikor meghívást kaptál ott egy palesztin otthonba, ahol azokat a szandálokat viselték, az első dolog, hogy megmosták a lábadat majd adtak neked

valamit, amiben járhattál a szőnyegeiken, azokon a nagy perzsaszőnyegeken és ilyen dolgokon, amik gyönyörűek.

88 A következő dolog, amit tettek, hogy adtak neked egy kis olajat a kezedre. Ez egy kis bogyóból van, valami, amit ott találnak a hegyeken, a rózsának a bogyója. Miután elhullt a rózsa, az egy kis bogyót hagy maga után és annak jó az illata. És azt kenik az arcukra. És a palesztin napsugarak szörnyűek, és látod, ez egy illatot kelt. És amikor ezt teszed, a vendéglátó odajön az ajtóhoz, és megcsókolja őket a nyakukon, és ezzel üdvözlí őket.

89 Hogy lehetett, hogy a szolgák hagyták Jézust bemenni anélkül, hogy megmossák a lábát, vagy, hogy olajat adjanak Neki, megkenjék Őt, vagy üdvözlő csókkal fogadják?

90 De ott volt kint az utcán egy kis utcanő. Most mindazok a vallásosak ott, az egész társaság nem ismerte fel Őt. És egy kis rosszhírű asszony benézett oda, talán a kapun át, és látta, hogy Ő csak ott ül, mint egy fali dísz.

91 Így van ott Ő ma is sok vallásos közösségben, egy fali dísz; nem üdvözlí, nem akarják. „Piszkos, koszos, szent hempergő,” – így hívják, – „olyasféle ember, akinek nincs ki a négy kereke, jövendőmondó, ez telepátia” – vagy valamiféle gonosz név.

92 És Jézus, – majd egy pár perc múlva odajutunk, – azt mondta: „Szóljatok egy szót az ember Fia ellen, és az meg lesz nektek bocsátva; de ha a Szent Szellem eljön, hogy ugyanezeket a dolgokat megtegye, egy szó, és nem lesz megbocsátva nektek.” Értitek?

93 De itt ez a kis asszony látta, hogy az Úrnak szolgálatra van szüksége. És gyorsan beszaladt, ment és vett egy alabástrom szelencét tele olajjal. Valószínűleg a prostitúcióból származó pénzéből vette azt. De mi volt ez? Ő azt gondolhatta: „Ő egy próféta. De emlékszem, hogy volt egy másik asszony az én helyzetemmel egy másik, hozzám hasonló helyzetű, és neki volt egy lehetősége, felismerte Őt és bocsánatot nyert.” Ott fent Szikár kútjánál, a múlt este beszéltünk erről. „Ha csak eljuthatok Őhöz, tudom, hogy ki Ő és én megteszem neki ezt a szolgálatot. Ha a többiek... Nem érdekel, hogy mit tesznek, én szolgálni fogok Neki. El fogom ismerni, hogy Ő Isten Fia.”

94 Beszaladt, igazán közel került Őhöz, és annyira bűnösnek érezte magát. Így érez egy igazi bűnbánó bűnös az Ő Jelenlétében: bűnös!

95 Kezdték hullani a könnyei, és próbálta elrejtetni azokat. Hullottak az Ő lábaira. Meg akarta kenni Őt, de a könnyei hullottak az Úr lábaira. És kezdte azokat törölni, és sírt, és törölte azokat a kezével. És az Úr lábai kezdtek maszatossá válni attól a piszoktól, ami rajta volt, és ha tényleg el akarjátok hinni, egy bűdösséggel, ami az állatoktól jött, arról az útról, ahol mindannyian jártak, ugyanazon az úton. És ott volt az a bűdösség Őrajta, ahogy ott ült. Az asszonynak potyogtak a könnyei az Úr lábaira, és próbálta azokat letörölni. Neki nem volt törölközője.

96 Mi az asszony szépsége és tisztelete? Az ő haja. Ez az oka, hogy sokan az asszonyok közül ma teljesen levágják azt. Ez helytelen. Vette az ő haját és kezdte mosni... az Ő lábait, és törölni azokat a szép hajával, levéve Róla azt a bűzt, magára véve, hordozva az Ő szégyenét. Jó ég! Ez az, amikor felismered, hogy ki van a jelenlétedben. Látjátok? A mi testvérnőinknek szinte fejen kellene állni, hogy legyen elég hajuk, hogy ezt tegyék. Tehát ott ő megmosta a lábait és fejének hajával törölte meg azokat és megcsókolta a lábait.

97 És az öreg Simon, ott állt hátul és azt mondta: „Hú! Hú!” Ó, szinte látom, hogy majd’ felrobban. Nem ismerte fel, hogy ki volt Ő. Azt mondta: „Megmondtam nektek, hogy nem próféta. Ha próféta lenne, felismerné, hogy milyen asszony van körülötte.”

98 Jézus egyáltalán nem mozdította a lábát. Csak figyelte az asszonyt. És az asszony félt.

99 Aztán miután végzett, miután az asszony elvégezte a szolgálatát, az Úr odanézett és azt mondta: „Simon, valami mondanivalóm van számodra. Te hívtál meg Engem ide. Te hozattál Engem ide.” Más szavakkal volt egy lehetőség. „Le akartál Engem leplezni. Be akartad bizonyítani, hogy nem az vagyok, Aki vagyok. És amikor ide hozattál, neked meg kellett volna mosatnod a lábaimat, de nem tetted. Olajat kellett volna adnod, megkenni a fejemet, de nem tetted. És soha nem adtad az üdvözlés csókját. És ez az asszony mióta csak itt vagyok, a könnyeivel mosta a lábaimat, és törölte a hajával, és folyamatosan csókolgatja a lábaimat, mióta itt vagyok. Van valamim ellened, Simon.”

100 És utána odafordul az asszonyhoz. Szinte el tudom képzelni, hogy látom őt, ott áll a szép nagy szemeivel, teljesen maszatosak, és az arca, és olajos, és az út pora az arcán. És azt gondolja: „Most valami rosszat tettem? Rosszat tettem?”

101 Az Úr azt mondja: „És azt mondom neki, hogy az ő bűnei, ami sok, mind meg vannak bocsátva. Menj el békében!”

102 Mi volt ez? Az asszony felismerte. Felismerte az ő lehetőségét. Látjátok? Ő élt azzal. Tett egy szolgálatot az Úrnak. A farizeusok nem tették meg azt. Az asszony látta ezt és felismerte a Jelenlétét. És mit tett? Megmosta. Mit engedett szabadon az ő számára? Megbocsátást. Szabadon engedte neki a bűnei bocsánatát. Mit engedett még szabadon? Szabadon engedte Isten erejét, hogy bemutassa azoknak a hitetleneknek, hogy Ő Próféta. Ő tudta, hogy ki az az asszony. Ez szabadon engedte az örömet és erőt és az Örök Életet is. Szabadon engedte azt.

103 De az, aki azt a nagy szöveget ütötte az Ő drága lábaiba, soha nem ismerte fel Isten jelenlétét Őbenne. Azt akarta, hogy csináljon neki valami olcsó trükköt, valami szórakoztatást.

104 Ezt akarja manapság a világ, csak egy csomó szórakoztatást. Nem akarják az Evangéliumot. Azt akarják, hogy szórakoztassák őket.

105 Pilátus azt mondta: „Szeretnék Tőle valami csodát, vagy valami ilyesmit. Hozzátok Őt énhozzám!” Pontosan Isten Jelenlétében, és elutasította azt. Miért? Mert többre értékelte a nyilvánosság véleményét, mint a lehetőséget, hogy Isten Jelenlétében lehet. Mi történt? Az asszony bocsánatot nyert és Örök Életet kapott; de ez az ember elvesztette az értelmét, megőrült és öngyilkosságot követett el, fent, Svájcban vízbe fojtotta magát.

106 Na most, érdekelte... annyira elvitte annak a napnak a népszerű véleménye, hogy „Ő Belzebub, csak egy hitető, és igazából nincs Vele semmi”, hogy mit tett? Eljátszotta a lehetőségét Isten Jelenlétében. Bocsánatot nyerhetett volna. Azt mondta: „Hatalmam van megfeszíteni téged. Hatalmam van szabadon engedni.”

107 Azt válaszolta: „Nincs hatalmad, csak ami az Én Atyámtól jön.” Neki tudnia kellett volna azt, ha ismerte volna a Szentírást. És zsidó lévén, neki tudnia kellett volna. De látjátok, a hagyományok félretanították őt. Így van ez ma is. Bárcsak helyesen lenne megtanítva az ember! Bárcsak elhinné az ember, amit az Írások mondanak! De a hagyományai félrevitték attól.

108 Ugyanígy van ma is. Az emberek veszik az igazi Evangéliumot, ahol bejön a Szent Szellem, és Isten dicsősége és ereje feloldja a bűnöst a bűn alól, szabaddá teszi őket, belekereszteli őket a Szent Szellembe, és meggyógyítja a beteget, jeleket és csodákat mutat, és az emberek elsétálnak, és azt mondják: „Ah! Tudjátok, hogy mit hisz az én gyülekezetem? 'Ez butaság!'” Látjátok, ti eljátszátok, eladjátok a születési jogotokat. Még egy Ézsau!

109 Olyan sokan kapják meg ugyanezt a lehetőséget manapság, hogy ott álljanak az Ő Jelenlétében, mint ahogy ők akkor. És mégis a népszerű vélemény miatt elutasítják Ezt. Isten Jelenlétében állni! Azon tűnődöm barátaim, ma este, ha mi emberek, akik keresztények vagyunk, az Ő Jelenlétében, és betegek vagyunk, hogy nem utasítjuk-e el azt a lehetőséget, hogy meggyógyuljunk, csak azáltal, hogy hiszünk Őbenne. Mi, akik azt állítjuk, hogy hiszünk Őbenne, nem ismerjük fel igazán a Jelenlétét, amit megígért, hogy mit fog tenni ma.

110 A nap ígérete által igazoltan, Jézus megfeddte azt a nemzedéket, hogy nem hisznek a Messiás jelének. Mi látjuk ezt itt, megfeddte őket. Belzebubnak hívták Őt! Azt akarták, hogy mutassa be Mózes jelét. Talán nyissa meg a Vörös tengert. Azt akarták, hogy tegye meg Dávid jelét, vegye a trónt és az uralkodást. De egy Íráshely sem mondta, hogy ezt fogja tenni. Neki Prófétának kellett lennie. Ő eljön majd, mint Király. Neki akkor Prófétának kellett lennie, és megtette azt a jelet, amit Isten mondott, hogy tenni fog azokban a napokban, és mégis azt várták tőle, hogy tegyen valami olyan jelet, ami nekik tetszik. Látjátok?

111 És azon tűnődöm, hogy vajon nem nézünk-e messze túl egy olyan dolgon, ami pont most mivelünk van. Tűnődöm, hogy nem lehet-e velünk ugyanígy, hogy elmegyünk a lehetőségünk mellett. Emlékezzetek, hogy azok a régi jelképek, a jelképek soha nem hibáznak. Az utolsó jel, Jézus szerint, Ő azt mondta: „ahogyan Szodoma napjaiban volt, úgy lesz majd az ember Fiának napjaiban is.” Nem Isten Fia most, „amikor az ember Fia ki lesz jelentve.” Figyeljétek, hogy hol tart ez ma! Barátaim, elmondhatnék nektek néhány dolgot, amit nem helyes nektek elmondanom, de ez megijesztene benneteket.

112 Szeretnék egy kis kérdést feltenni nektek, amíg itt megállunk, mielőtt folytatnánk a szolgálatot, csak egy pár percre. Tűnődöm, hogy ezt megkérdezhetem-e tőletek.

113 Tudja-e valaki, hogy a világ, ahogy elhelyezkedik, minden összeállt az Ő eljövételére? Földrengések különböző helyeken, a hold vörös vért lövell vagy vörös vulkán mindenfelé, ami betakarja. Ahogy Jézus mondta, figyeljétek ezeket a jeleket az utolsó napokban. „A tenger morajlik, az emberek szíve kihagy a félelemtől és zavarodott idők, feszültség a nemzetek között.”

114 Nézzétek, hogy a perverzió milyen irányba mozog manapság! Nézzétek meg ma, 40%-kal emelkedett a homoszexualitás Kaliforniában. A természetes vonzódás már szinte eltűnt.

115 Figyeljétek a... Figyeljétek, hogy ma az emberek otthon maradnak, akik magukat keresztényeknek nevezik, és ilyen embereket hallgatnak, mint Pat Boone^[pet bűn], Elvis Presley, Ernie Ford^[örni fó'd], és azokat, akik vasárnap éneklik ezeket a keresztény énekeket; és nézik azokat, nézik, ahogy csókolgatják az asszonyokat és ilyen dolgokat ott kint.

116 Amikor egy férfi sem csókolhatja meg egy asszonyt soha, amíg el nem veszi feleségül. Ott a férfi és női mirigyek találkoznak. Legyen ez bárhol is, ez helytelen. Ez potenciálisan egy szexuális cselekedet. Amikor a férfi és női mirigyek találkoznak, az egy szexuális cselekedet. És ez arra van, hogy... Amikor egy férfi megcsókol egy férfit a száján, attól hánynia kellene. Vagy egy asszony egy asszonyt. Nos, az miért lenne más? Ez egy szexuális cselekedet, potenciálisan. Így igaz. Egy jelkép arra, hogy Krisztus megcsókolja a Menyasszonyát. Értitek? Neked soha nem szabad azt tenni.

117 De nézzétek meg ezt ma, mindezek a filmek és dolgok, ez csak egy nagy rakás csókolózás és ölelkezés. És ez teljes mértékben szinte csak nyilvános házasságtörés. Mindenhol. És az emberek annyira vakok, hogy nem látják meg ezt! Rendben. Minden szodomai állapotban van, szodomiták mindenhol, ahogy a Biblia mondta.

118 Olyan sok dolog. Figyeljétek ezekben a napokban, mit mondott Ő, hogy történni fog! Nézzétek az ígéreteket, amiket Ő tett, hogy megtörténnek ebben az időben! És aztán vizsgáljátok meg, hogy mi folyik és lássátok meg, hogy hol vagyunk! Azután meglátjátok, hogy Ő még mindig az Igéjében van-e vagy sem!

119 Látni akarták Mózes jelét, Dávid jelét. Az nem az ő korszakukra szólt; az Mózes korszakára lett megígérve és azoknak a korszakára. Az erre a korra szóló ígéretnek kell beteljesednie. Ő tisztán megmutatta nekik az Írások által, és hívta őket, hogy kutassák az Írásokat és lássák meg, hogy milyen időben élnek.

120 Ő ugyanezt a dolgot teszi pont' most is! Kutassátok az Írásokat, ti, akik hisztek a Bibliában! Minek kell történnie pontosan az Ő eljövetele előtt?

121 Nézzétek meg a világot, a helyzetét! Na most, ez a világ. Nézzétek meg a gyülekezetet, hogy hol áll! Nézzétek meg, hogy hol van; eltávolodik, langyos, Laodicea, kiteszi az Igét. Az egész dolog a nagy gyülekezeti tanácsba megy, az Egyházak Világ-Tanácsába, megformálja a fenevadnak a jelét, amiről a Biblia kijelenti, hogy helytelen, és mindezek a dolgok. És mégis a protestánsok egyenesen belemennek, fejjel előre, nem ismerve az Írásokat. A hagyományaik! Ó! Akarnak egy erőembert, és ők fognak kapni egyet. És meg fogják látni, hogy megkapják.

122 Neki volt... Nézzétek, Jézus tökéletesen kijelentette Magáról, hogy ki Ő, és igazolta számukra azt, hogy ki Ő, a Saját korszakában.

123 És ugyanez van ma. Na most nézzétek, vegyük ezt a helyet, a Lukács 17-ben: „ahogyan Szodoma napjaiban volt.” Nézzétek meg a világot, nézzétek meg a gyülekezetet; egy szodomita állapot! Nézzétek, hol volt Lót, amikor azok az emberek próbálták benyomni az ajtót ezekhez az angyalokhoz, ezekhez az emberekhez.

124 Figyeljétek meg itt! Ott volt... Nézzétek, Ábrahám fent volt a hegyen. Ő nem volt Szodomában. Ez egy jelkép.

125 Mindig háromfajta ember van egy vallásos összejövetelen; hívők, névleges hívők és hitetlenek. Mindig ez a három. És ott voltak; ott van a hitetlen szodomita, a névleges hívő, Lót és Ábrahám, a kiválasztott gyülekezet.

126 És figyeljétek a hírnökeiket abban az időben! Két hírnök lement és prédikált Szodomának. Nem tettek semmi csodát, csak megvakították őket. Az Ige prédikálása ezt teszi.

127 De nézzétek, milyen fajta csodát tett ez az Angyal, aki ott maradt Ábrahámmal! Ő hátat fordított és megmondta Ábrahámnak, hogy a neve megváltozott. *Ábrahámnak* hívta *Ábrám* helyet. Nem lehetett gyermeke addig, amíg a neve meg nem változott. Sem Sárának. Megmondta nekik, hogy mi a nevük. Az angyal megmondta nekik, és azt mondta, hogy meg fogja látogatni Sárát egy év múlva.

128 És Sára nevetett ezen. És amikor Sára nevetett... Az az ember háttal volt neki és ette a borjúnak a húsát, itta a tehénnek a tejét és kenyeret evett. Egy ember, akinek a ruháin por volt, egy utazó, Maga Isten volt. És Ábrahám felismerte ezt, mert Ő ismerte azokat a gondolatokat, amik Sára szívében voltak, a háta mögött. Azt mondta: „Miért

mondta Sára magában, hogy 'Hogyan történhetnek meg ezek a dolgok?' Van bármi is, ami túl nehéz Isten számára?" Látjátok? És Sára kiszaladt, és letagadta azt. Ő azt mondta: „De igen, azt tetted.” Na most, Ő elvehette volna Sára életét pont ott, a hitetlensége miatt, de látjátok, ő Ábrahámnak a része volt.

129 És a mi hitetlenségünk, eme órának nagy megnyilvánulásaiban Óróa; mi része vagyunk Krisztusnak. Ő csak, látjátok, a mi... Neki azt meg kell tartania.

130 Na most figyeljétek meg, soha nem volt olyan idő a gyülekezeti korszakok történelmében... És ismerek egy igazi tanulmányozót, akivel beszéltem, egy történészt. Soha nem volt. Megkérdeznék bárkit, aki tanulmányozza a Bibliát, ebben a gyülekezetben, hogy mondjon nekem olyan embert, aki el lett küldve egy gyülekezeti korszakhoz Krisztus keresztre feszítése óta egy világméretű szolgálattal, hogy a neve úgy végződjön, hogy h-á-m, mint Á-b-r-a-h-á-m. Egészen eddig a napig. Sankey^[szenki], Finney^[fini], Moody^[múdi], Knox^[noks], Kálvin, de volt-e valaha bárhol is egy G-r-a-h-a-m, ezelőtt? Billy Graham a nagy evangélista ott kint a felekezetekkel, amik Szodomában vannak. Soha. Van egy modern Oral Roberts ott kint, a pünkösdiekkel; ugyanaz a dolog. Tudtátok azt?

131 De h-á-m! Na most, a G-r-a-h-a-m csak hat betű, de Á-b-r-a-h-á-m az hét betű. A hat az az embernek a száma, emberi szervezet, az ember cselekedete. De Á-b-r-a-h-á-m az hét betű. Na most, figyeljétek meg a kiválasztott Gyülekezetben, ami ki van húzva, nem azok a felekezetek, de egy kiválasztott Gyülekezet, hogy kint álljon, annak is kapnia kell egy hírnököt, ezekben az utolsó napokban.

132 Mi zajlik ott lent? Mi zajlik itt fent? Hasonlítsátok össze ezt azzal, amit Jézus mondott! Soha azelőtt a történelemben nem volt ilyen. És ugyanazok a jelek lettek bemutatva! Nem jöttök rá barátaim, és nem ismeritek fel, hogy Isten jött le az Evangéliumban, az Ő népe közé, hogy megismertesse Magát? Nem tudjátok felismerni azt az órát, amiben élünk? Mi csak azért jöttünk, hogy tapsoljunk a kezünkkel egy kicsit, játszunk a zongorán, és szavaljuk el ezt és eltávolodtunk az Igétől annyira, hogy már megvakultunk erre? Mi biztos nem. Ismerjük fel az órát, amiben élünk!

133 Péter, Nátán, vagyis Nátánael inkább, és az asszony, ők felismerték ezt. Felismerték az Ő jelét, a Messiás jelét.

134 Ugyanaz a dolog, mint ezek, amikről beszélek. Aztán ennek a korszaknak Jézus azt mondta... Na most figyeljétek, Ő visszautal most, beszél nekik egy korszakról. Isten bármilyen korszakban, amikor Ő küldte az Üzenetét, ami az Ő Igéje, és azonosította Azt annak a korszaknak, azoknak az emberek, akik elhitték, az egy nagyszerű idő volt. Azok, akik nem hitték el Azt, káoszba mentek. Mindig így volt.

135 Úgy, mint Jézus napjaiban, ugyanaz a dolog. Figyeljétek, Ő most itt áll, és azt mondja: „Amint Jónás napjaiban volt; mert amint Jónás a hal gyomrában volt három nap és három éjjel, úgy kell lenni az ember Fiának.”

136 Azt mondta: „A bűnös és parázna nemzetség jelt kíván.” Tudjátok, hogy én mit gondolok arról, hogy mit csinált? Ő prófétált: egy bűnös és parázna nemzedék.

137 Azon tűnődöm, hogy van-e olyan ember, aki józan ésszel tudná azt tagadni, hogy mi egy gyenge és parázna nemzedékben élünk, amikor a homoszexualitás, a perverzió és a válásoknak a száma Amerikában magasabb, mint bármi más nemzetben a világon. És az egész világ ennek a káoszába ment. Szinte a négyből hárman elválnak, ezt az egész dolgot egybevéve, kb. 10 év házasság után. Látjátok? Gondoljatok bele! Elválás, újrահázasodás, újrահázasodás, elválás, újrահázasodás. „Ettek, ittak, házasodtak és férjhez adattak.” Nézzétek meg az órát, amiben élünk! Mikor volt valaha ilyen káosz?

138 „Egy bűnös és parázna nemzetség jelt kíván.” Figyeljétek, ők kapnak egy jelet. Mi? Ez a nemzedék. „Mert amint Jónás a hal gyomrában volt három nap és három éjjel, az ember Fiának is a föld szívében kell lennie három nap és három éjjel.” Milyen jelet kap ez a bűnös és parázna nemzedék? A feltámadásnak a jelét.

139 És ma, 2000 év után még mindig látjuk Jézus Krisztust, a feltámadásának erejében, közöttünk áll és megteszi azokat a dolgokat, amiket akkor tett és amit megígért. „Egy bűnös és parázna nemzetség jelt kíván”, mindig azt akarták, hogy „mutasd nekem ezt, és ha meg tudod tenni *azt*, vagy *amazt*”. „Meg fogják azt kapni, a feltámadás jelét.” Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Az Ige megnyilvánította magát, közöttünk lakozik. Mennyire hálásnak kellene lennünk Istennek az Ő nagy jeléért!

140 Figyeljétek, Ő visszautalt valami másra ott! Azt mondta: „és ahogy a délnek királynéja fel fog kelni.” Ez Séba királynője. Most jól figyeljétek!

A dél királynője fel fog kelni az ítéletkor ezzel a nemzetséggel, és kárhoztatni fogja, mert ő eljött a föld szélső végéről, hogy hallgassa Salamon bölcsességét, és íme, nagyobb van itt Salamonnál.

141 Figyeljétek meg, utaljunk most erre egy pár percig. Ő ugyanazt a Bibliát olvasta, amit mi olvasunk, Jónásról és olvasott Salamonról. Na most, amikor Salamon kora eljött, neki volt... neki megvolt a megítélés ajándéka. És minden ember, az egész nemzet hitt abban. Mindnyájan egy szívvel, egy indulattal voltak. Mindenki hitte azt.

142 Ha mindenki ma este, ha egész Amerika csak visszafordulna Istenhez és hinne Istenben, ez lenne a legnagyobb biztonságunk, ez lenne minden óvóhely a bombák és minden más ellen.

143 Senki sem bolondozott Salamonnal. Félték tőle, mert egy ajándékkal rendelkező ember volt. És az emberek annyira hittek benne, hogy ő Istentől lett elküldve, hogy a

királyukká tették. Minden nemzet félt tőlük; nem a katonai erejük miatt, hanem mert Isten volt velük.

144 És hogyha ez a nemzet, ami kereszténynek vallja magát, hacsak tudna... mindannyian együtt össze tudnának kapaszkodni e körül a nagy ajándék körül, ami nekünk lett adva az utolsó időkben, Istennek a Szent Szellem a Gyülekezetben. Nem a hitvallás. Isten Szellem! „Nem hatalommal, nem erővel, hanem az Én Szellemem által” – mondja az Úr. A Szent Szellem, Jézus Krisztus Szellem formájában mi rajtunk „ugyanaz, tegnap ma is mindörökké”, élővé teszi ezt az Igét, amint mondta, hogy meg fogja tenni. Jól figyeljete most!

145 Ó, a hírek kimentek az egész világra. Nekik nem volt televízió vagy rádió és ilyesmi azokban a napokban, de ez szájról-szájra járt. És egy idő után a nagy karavánok eljutottak a Szahara sivatagján keresztül, ami három hónap utazás Palesztinától oda, ahol ő élt. És a hit mi által van? Hallás által, hallani Istennek a Szavát. És ő hallott erről a nagy összejövetelről, ami nekik volt ott fent. És minden alkalommal, amikor egy karaván jött arról, megkérdezte: „Palesztinán keresztül jöttetek?”

„Igen.”

„Ó, mi van azzal?”

146 „Ó, ez nagyobb mindennél! Soha nem láttál ilyen megítélést. És ez egyszerűen olyan, mintha egy isten ülne ott. Az Istenük van bemutatva egy emberben, akit Salamonnak hívnak.”

147 Nos, a „hit hallásból van.” A kis királynő szíve elkezdett éhezni arra, hogy felmenjen és kiderítse ezt. Látjátok, ő el volt rendelve az Életre.

148 Figyeljétek most, az első dolog, amit tennie kellett, mivel pogány volt, engedélyt kellett kérnie a papjától, hogy mehessen. Így én el tudom képzelni, amint látom, hogy odamegy a paphoz és azt mondja: „Szentatyám, hallottam, hogy nekik ott fent van egy nagy ébredésük Palesztinában. Szeretnék engedélyt kérni, hogy felmehessek és megláthassam én is.”

149 „Nos, gyermekem, te nem akarnál belekeveredni valami... Végére is, mi nem működünk együtt azzal az ébredéssel, ezért nem mehetsz el. Látod, ez csak egy csomó sületlenség. Nincs abban ott semmi. Azok az emberek csak azt állítják, hogy átjöttek a Vörös-tengeren és ezt tették, meg azt. Nincs abban ott semmi. Ha bármi ilyesmi történne, az itt lenne pont a mi gyülekezetünkben.” Még mindig vannak pogányok.

150 Így azt látjuk, hogy ő elkezdett éhezni. Azt mondta: „Figyelj, azt mondták nekem, hogy 'az Istenük be van mutatva egy emberi lényben, és a bölcsessége mindent meghalad. A megítélése csodálatos.'”

„Ó, nincs abban semmi.”

Azt mondta: „De talán én...”

151 „Nos figyelj, te egy királynő vagy, nem társalkodhatsz egy ilyen bagázssal. Ezt nem teheted meg. Azt a bagázst az egész világon vallási fanatikusként ismerik. Te nem teheted azt.”

152 De, látjátok, amikor Isten elkezd foglalkozni egy emberi szívvel, akkor nincs semmi, ami megállítsa azt. Férj, feleség, gyerekek, pásztor, semmi más nem állíthatja meg, amikor egy személy igazán éhezik Istenre. Ők úgymint menni fognak. Tehát ő elkészült, elkezdett készülődni.

153 Nos, azt mondhatta: „Na, én majd adok neked... Ki kell, hogy zárjalak a mi közösségünkből.”

154 „Nos, tedd csak meg. Akkor is menni fogok. Én magam utána fogok járni, hogy mi ez az egész, és megnézem.”

155 Hozta az ő tekercseit, és olvasott arról, hogy milyen Jehova, és a prófétáiról, hogy nekik mit kell tenniük, és hogy Isten Igéje hogyan nyilvánítja meg magát, és hogyan kell lennie ezeknek a dolgoknak, amikor az be van mutatva, emberi testben elfüggönyözve, hogy ez mit fog tenni. És olvasta mindezeket.

Tehát szinte hallom, hogy mondták neki: „Na figyelj, a mi könyvünk *így* mondja.”

156 „Igen, nézd, én... Az én ük-ük-ükanyám itt állt ugyanezek előtt a bálványok előtt. Itt állt, mondta az imádságait napról napra. Soha nem volt egy mozdulás, egy nyikkanás és semmi más. Nekem elegendő van már ezekből a halott formákból. Én menni akarok és meg akarom látni, hogy van-e egy élő Isten.” Elég nagy baj, hogy nincs nekünk több ilyen királynőnk manapság.

157 És ő elkészült, hogy menjen. Na most, amikor eljutott egy olyan pontra, hogy mennie kell, emlékezzetek, neki nagy nehézsége volt. Nem volt olyan könnyű, mint neked lenne. Figyeljétek, hogy neki mit kellett tennie.

158 És van itt egy másik dolog, amit akarok, amit nem akarok kihagyni. Ő azt mondta: „Felmegyek oda és viszek valamennyi pénzt. Viszek valamennyi ajándékot. És ha ez az igazság, akkor támogatni fogom. Ha ez nem az igazság, akkor visszahozom a pénzemet.”

159 Ez az asszony taníthatná a pünkösdieket. Igen, uram. Támogatjátok ott kint azt, hogy kinevetik és viccet csinálnak az Isteni gyógyításból, és mégis a rádióprogramokat támogatjátok a saját gyülekezetetek helyett. Így igaz, és csak nevetnek rajta, és kigúnyolják pont azokat a dolgokat, amiben ti hiszték.

160 De azt mondta: „Magammal viszem, és hogyha ez nem igaz, akkor visszahozom.”

161 És emlékezzetek, mindezzel a nagy gazdagsággal, ezeken a tevéken. És most emlékezzetek, Ismáel portyázó lovasai sivatagi rablók voltak ott kint. Nekik könnyű préda

lett volna, és hát, csak megölték volna azt a néhány eunukot, aki a királynővel volt, és elvették volna a pénzt és már el is tűnnek.

162 De van abban valami, amikor igazán elhatározod magad, és Isten bemutatja Magát, te elhatároztad, hogy látni akarod Krisztust, akkor előtted nincs veszély. Nem is figyelsz arra egyáltalán. Amikor az orvos azt mondja, hogy meg fogsz halni, te nem is figyelsz arra. Amikor törekszel előre, tudod, hogy van ott valami!

163 Valami égett ott lent a szívében, hit ebben az Istenben! [Hiányzó rész a felvételen – a szerk.] ...háromhónapnyi utazás a Szahara sivatagján át. Nem egy légkondicionált Cadillac-ben. Nem, nem! Neki három hónapba telt átkelni a Szahara sivatagján. Talán éjszaka utazott és olvasta a tekercseket egy oázisban napközben, amíg meg nem érkezett.

164 Na most, nem csoda, hogy Jézus azt mondta, meg fog állni az utolsó napokban, és kárhóztatja ezt a nemzedéket, mert közülük páran még az utcán sem megy át; és nagyobb van itt Salamonnál, Maga a Szent Szellem. Nem csoda, hogy ő fel fog kelni az utolsó napokban, és kárhóztatja ezt a nemzedéket.

165 Figyeljétek, ő végül megérkezett. Nem úgy jött, mint sok ember. Néhányan az emberek úgy jönnek el, mint egy furcsa összejövetelre. Ő jött, vette a tevéit, és kiment az udvarra, felállította a sátrait, és addig ott szándékozott maradni, amíg meg nem győződött arról.

166 A legtöbb ember bejön, leül, talán öt percre, talán huszonöt percre. Amint az evangélista, vagy valaki, mond valami olyasmit, ami ellentétes azzal, amit ő gondol, hogy a hitvallása mond, akkor már el is mentek. Látjátok? Még csak nem is illedelmesen. Nem csoda, hogy ő el fogja ítélni ezt a nemzedéket. Ő eljött, hogy addig maradjon, amíg meg nem győződött.

167 El tudom képzelni az első szolgálatot azon a reggelen, amikor megszólaltak mind a trombiták, kijött Salamon pásztor. A királynő talán ott ült messze hátul. Azt mondta: „Na most, majd megnézem én magam. Tudom, hogy milyennek kell lennie Jehovának. Az ember mondhat, amit akar, de én tudni fogom.” Így hát ő ott ült egész nap, és látta mindegyiket, ahogy felment az emelvényre. Látta, hogy az a megítélés tökéletes volt.

168 Végül, mondjuk úgy, az ő imakártyáját szőlítették. Valószínűleg nem volt neki, de eljött az ő ideje, hogy menjen Salamon elé. És a Biblia azt mondja, hogy „amikor Salamon elé állt, Isten megengedte, hogy Salamon ismerje a szívének minden titkát. Semmi nem volt elrejtve.” Akkor megtörtént vele a csoda.

169 Akkor odafordult a közönséghez és azt mondta: „Mindezek a dolgok, amiket hallottam, igazak, és még nagyszerűbb is, mint ahogy hallottam.” Látjátok? Ó, nem maradt benne több élet, a lélegzete elállt, mert itt volt egy ember, aki nem ismerte őt, egy idegen, aki kinyilatkoztatott mindent, amit tudni akart.

170 Ó, és Jézus ott állt, aki nagyobb volt Salamonnál! Ó volt az Istenség teljessége testileg. Ó volt a szűz által született Isten Fia. Magára vette Őt, mint egy a ruhát, Maga Jehova bemutatva testben. És ott állt Ó, a teljességben, és azt mondták, hogy nem hisznek Neki, egy nagyobb megítélésnek. Látjátok? Ó volt Salamon, plusz Dávid, plusz az összes többi, Őbenne voltak mind. Azok a próféták mind Őbenne voltak összefogva, aki nagyobb Salamonnál.

171 És még abban az időben azt mondta: „Ha Én ellenem szóltok egy szót is, megbocsátom nektek. De ha eljön a Szent Szellem, az nagyobb lesz, mint ez most, és több a kárhoztatás.”

172 És itt állunk ma, látjuk, hogy ugyanaz az Isten ugyanazt a dolgot teszi. Én hiszem, hogy ő [Séba királyője – a ford.] fel fog kelni az Ítélet Napján és kárhoztatja ezt a nemzedéket, mert ő megtért és hitt abban az üzenetben, amit Salamon prédikált, és hitt Istennek. Ő látott valami valódit.

173 Tudjátok, mi a baj manapság az emberekkel? Vannak emberek, sok ember, akik tartoznak és csak eljárnak gyülekezetbe és hitvallásuk van. Értitek? Ők sokat láttak abból, ami hamis, olyan sokat, amik csak szobrok és sokat ezekből a szép nagy épületekből. És mi soha ne kerüljünk bele ilyenfajta szeszélyekbe. Értitek? Isten nem a nagy épületekben lakik, Ő a te szívedben lakik. Értitek? Isten nem lakik az értelmi tanultságban; Ő attól messze van. Ő alázatban lakozik, a te szívedben.

174 Ő az Igéjében lakik, és az Igéje a szívedbe jön, és saját Magát tudatja és kihirdeti. Értelmezi a Saját Szavát rajtad keresztül. Próbál találni valakit, akit megragadhat, hogy bemutassa, hogy Ő még mindig Isten. Értitek? És Ő... Ő meg fogja ezt tenni, ha csak vehet valakit, akihez szólhat. Ha vehet újra egy asszonyt vérfolyással, akkor Ő ugyanazt a dolgot mondhatja neki. Ő ugyanazt a dolgot még mindig meg tudja tenni, megismertetni, kihirdetni. Mi Isten fel nem ismert Jelenlétében vagyunk.

175 Emlékeztet engem egy kis történetre. Lehet, hogy egyszer már mondtam ezt nektek, nem tudom. Most pont' ide illik. Amint tudjátok, hogy nagyvadra vadászok. És fent voltam az északi erdőkben, régen oda jártam vadászni, állandóan. És volt ott fent egy barátom, akit Bert Call^[bört kól]-nak hívtak. Jó vadász volt, félig indián. Soha nem kellett aggódni miatta, nem tévedt el. És mi igazi cimborák voltunk, de ő volt a leggonoszabb ember, a szívében, akit valaha láttam. Neki egyáltalán nem volt szíve. Lelőtte azokat a kis szarvasborjakat, a kis bébiszarvasokat, csak hogy engem bántson. Azt mondta: „Ó, ti prédikátorok nyúlszívűek vagytok. Billy, te jó vadász lehetnél, ha nem lennél prédikátor.” Azt mondta: „Túlságosan nyúlszívű vagy.”

Azt mondtam: „Bert, ez nem nyúlszívűség.”

176 Na most, megölni egy szarvasborjút, az rendben van, ha a törvény úgy mondja. Ábrahám megölt egy borjút, és felszolgált Istennek. Nem a mérete, vagy a neme számít.

177 De az a gonoszság, amivel ez együtt járt: egyszerűen lelőtte azokat a kis borjakat és csak nevetett, kinevetett, mert én ettől rosszul éreztem magam. Nos, hát, ezt csinálta.

178 És az egyik évben felmentem oda. És ő kitalált magának egy ilyen kis sípot, amit ha megfúj, olyan hangot adott ki, mint egy kis szarvasborjú, ahogyan hívja az anyukáját, tudjátok. És hát, azt mondta: „Hé, Billy, mielőtt elindulunk ma reggel, meg akarom neked mutatni, hogy mi van nekem.” És megmutatta.

Azt mondtam: „Bert, nem akarnál valami ilyesmit használni!”

179 Azt mondta: „Ó, szedd össze magad!” És ennek a pajtásnak olyan szeme volt, mint egy gyíknak, mint ezen asszonyok közül némelyik, úgy festi ki a szemét, tudjátok hogyan. Tudjátok, rám nézett azokkal a gyíkszerű szemeivel, az szinte megijesztett engem.

És azt mondtam: „Bert, ne csináld ezt!”

Azt mondta: „Ó, ti nyúlszívű prédikátorok!”

180 Tehát mi... Egy kicsit későn keltem fel akkor. És azok az északi fehér-farkú szarvasok... Az őszvér-szarvasok itt, az odasétál hozzád, de nem azok a szarvasok. Mindig, amikor valaki rálő egyre, na akkor ő... Azt mondjátok Houdiniről, hogy egy szabaduló-művész, de ő egy amatőr ezekhez képest. Tehát túl késő volt és már lőttek rájuk. És azok a szarvasok már elrejtőztek. Éjszaka holdfénynél táplálkoztak, és napközben aludtak. Mi felmentünk egészen az öreg Jefferson Notch^[dzseferzon nocs]-ig, egyenesen a Washington-hegy felé. Úgy 20 centis hó volt, ez jó nyomkövető időjárás, de egyetlen nyomot sem láttunk.

Azt mondta: „Na, mit gondolsz, Billy?”

181 Azt mondtam: „Eljlesztettétek az összeset ezekkel a régi gépfegyvereitekkel, ahogy lődöztök.”

182 És így mentünk tovább. Egy idő után, körülbelül 11 órakor... Mindig viszünk magunkkal olyan kis termosz üvegeket tele forró csokival. És amikor megsérülsz, vagy valami más, ez egy kis élénkítő, meg egy szendvics. Szóval körülbelül 11 vagy fél 12 volt, azt hiszem, eljutottunk egy tisztásra, ilyen nagy, mint ez a tér itt, vagy inkább, mint ez az épület és nem volt erdő azon. Szóval ő csak letelepedett, a fegyverét egy fának döntötte, és elkezdett hátulról kivenni valamit. Azt gondoltam, hogy biztos a termoszáért nyúl. Azt gondoltam: „Na, enni fogunk.”

183 Általában felmegyünk a hegy tetejére és eszünk, és utána az egyikünk elindul az egyik irányba, a másik a másik irányba és visszajövünk. És jól ismerjük a terepet. És ha elkapunk egy szarvast, akkor csak felakasztjuk, és aztán tudjuk, megyünk a másikért és segítünk egymásnak lehozni azt. Szóval azt gondoltam, hogy most megeszi az ebédjét és elválunk, mert már majdnem az erdőhatárnál voltunk ott fent. Így én...

184 Hátranyúlt és én is elkezdtem kivenni a termoszmot a forró csokival, és kezdtem így kivenni. És ő előhúzta azt a kis sípot a zsebéből, és jó nagyot belefúj. És újra rám nézett a nagy, gyíkszerű szemeivel és belefúj a sípba. És amikor ezt tette éppen olyan távolságban, mint ez az épület, keresztben, felállt egy nagy szarvastehén.

185 Na most, ha néhányan a testvérnők közül talán nem tudják, a szarvastehén az egy anyaszarvas. És látjátok, az a síp egy kisbaba volt, és az sírt, és az a nagy szarvastehén felállt. Éppen 11 óra körül, napközben. Bárki, aki szarvasra vadászik, tudja, hogy az alvási idő. Ők fekszenek.

186 Szóval felállt és körülnézett. Teljesen nyíltan megláthattam. Bert visszanézett rám és újra belefúj a sípba. És ahelyett, hogy elfutott volna, a szarvas kísétált a tisztásra.

187 Na most ezt szokatlan. Ilyent nem tesznek. Bármelyik vadász tudja ezt. Ők nem tennék, nem tennék ezt. De egyenesen kísétált oda. Miért? Ő egy édesanya. Az egy kisbaba. Ő egyszerűen úgy született, hogy anya legyen és az a baba...

188 És Bert lenézett, felhúzta a reteszt és ráengedte arra a 30.06-osra. És ő egy mesterlövész volt. És láttam, ahogy *így* célra tartja, tudtam, hogy az a 180 grain-es dumdum golyó keresztülszakítja az ő hűségese szívét. És azt gondoltam: „Hogy tudod ezt megtenni, Bert? Hogy lehetsz ilyen gonosz, hogy kihívod oda azt az anyaszarvast és aztán keresztüllövöd a szívét, miközben próbálja megtalálni a kicsinyét? Hogyan lehetsz ilyen kegyetlen, hogy ilyet tegyél?” Ezt gondoltam, és láttam, ahogy célra tart, *így*.

189 És nem tudtam, nem tudtam ezt nézni. Ez egyszerűen túl sok volt. Azt hiszem, mégis nyúlászívű vagyok. Csak hátat fordítottam, és azt gondoltam: „Istenem, hogy teheti ezt meg? Hogy lehet egy emberi lény ennyire gonosz, hogy ezt tegye, hogy egyenesen kilövi egy hűségese anyukából a szívét?”

190 Na most, ő [a szarvas – a ford.] nem próbált színészkedni. Nem csak megjátszotta magát. Ő egy édesanya volt. Láta azt a vadászt, ahogy rátartja a fegyvert és elfutott? Nem, uram. A kicsinye bajban volt, és ő próbálta megtalálni a kicsinyét.

191 Hátat fordítottam, ahogy mondtam, és azt gondoltam: „Uram Istenem, hogyan teheti ezt?” Felfigyeltem: vártam és vártam, és a fegyver nem sült el.

192 Odafordultam és láttam, hogy a fegyver *így* ment. Nem tudta már tovább tartani. Megfordult és a nagy, gyík-szemei megváltoztak; könnyek csorogtak az arcán. Ledobta a fegyvert a töltésre, és azt mondta: „Billy, elegendem van ebből! Vezess engem ahhoz a Jézushoz, akiről te beszélsz!

193 Pont azon a hó buckán Krisztushoz vezettem őt. Miért? Mert látott valami igazit, látott valami eredetit. „Ha ők elhallgatnak, akkor a kövek fognak kiáltani.” Az az anyuka nem játszotta meg magát. Ő valódi anyuka volt. Nem számított, hogy az halál, vagy bármi

is legyen, ott állt szembenézve a halállal, tudva, hogy az a puszkagolyó bármelyik percben keresztüllőheti a szívét, de ő kereste a kicsinyét.

194 Ó, ha csak annyira keresztények lehetnénk, amennyire ez a szarvas édesanya volt! Miért? Anyának született, arra született, hogy édesanya legyen. Mi arra születünk, hogy higgyük Istennek az Igéjét. Arra születünk, hogy higgyünk Jézus Krisztusban.

Hajtsuk meg fejeinket!

195 Hányan vannak itt, akik éppen most felemelt kézzel azt mondanák: „Branham testvér, én igazán olyan fajta keresztény szeretnék lenni, mint amilyen anya volt ez a kis szarvastehén. Azt kívánom, hogy a szívem annyira tele legyen Krisztussal, hogy meg tudjak állni bármivel szemben, és egy igazi keresztény legyek annyira, mint amennyire ez a szarvas egy édesanya volt. Én ezt a fajta megtapasztalást szeretném.”? Felemelnéd a kezéd? Isten áldjon meg! Rendben. Isten áldjon meg! Olyan sokan, mindenfelé. Annyira hálás vagyok, hogy van bennetek elég valódi dolog ahhoz, hogy titeket hívővé tegyen.

196 Látjátok, milyen dolog lenne, hogy ha nem hinnél? Nem lenne ez sajnálatos dolog, látni egy hitetlent egy olyan helyen, ahol a szíve annyira megkeményedett, hogy már egyáltalán semmit sem tud hinni? Elkárhozva, vége van, elveszett és nem tud erről semmit. Nem tudja, hogy a halál mely órában kopoghat az ajtón. Neked át kell menned az örökkévalóságba.

197 És Jézus azt mondta: „Ha csak az ember újjá nem születik,” – annyira kereszténnyé válni, mint amennyire ez a szarvas egy édesanya volt, – „soha nem fogjátok meglátni Istent; végetek van, nem számít, hogy hány gyülekezetbe csatlakoztok.” Ő azon napoknak egy vallási vezetőjével beszélt, Nikodémussal, egy 80 éves emberrel és azt mondta neki, hogy újjá kell születnie, és olyan fajta hívővé kell válnia, mint amilyen anya volt ez a szarvas.

198 Volt valaki, aki nem rakta fel a kezét, aki igazából ismeri Isten Jelenlétét, felismerte, és azt mondja: „Tudom, hogy hibáztam”? Amikor elismered, hogy hibáztál, akkor felismered Isten Jelenlétét.

199 De amikor nem tudod, hogy hibáztál, a Biblia azt mondja, hogy „nyomorult vagy.” Ebben a korszakban a gyülekezet „nyomorult lesz, szálnalmas, szegény, vak, meztelen és nem tudja.”

200 Csak gondold el, hogy egy férfi vagy asszony kint van az utcán, nyomorult, vak, szegény, szálnalmas és meztelen, és te elmondanád nekik, hogy ők meztelenek és hallgatnának rád! De mi lenne, ha meztelenek és nem hiszik azt el? Micsoda mentális állapot az!

201 Na most ez a fajta szellemi állapot van. Az emberek szellemileg vakok, nyomorultak, szálnalmasak, meztelenek Isten előtt, bűnösök, akik próbálják magukat eltakarni valami felekezetnek a fügefaleveleivel, és nem tudják ezt.

202 Felemelnétek a kezeiteket, még valaki? Isten áldjon meg! Rendben. Az Úr áldjon meg! Mielőtt te... Talán idegenként vagy itt; soha nem láttad Istent, hogy megtenne valamit is. De mielőtt látnál bármit is, azt mondod: „Elfogadom ezt az Ige alapján. Tudom, hogy nagyobb van itt Salamonnál; Istennek a nagy Szent Szellemé jelen van. Érzem ezt. Hiszem ezt. Felemelem a kezemet. Bűnös vagyok, kérem a megváltást.”

203 Mennyei Atyánk, áldd meg ezeket, akik felemelték a kezeiket! Kérjük, add a Te irgalmadat nekik, akik bűnösök. Lehet, hogy gyülekezetekhez tartoznak. Az nem jelenti azt, hogy nem bűnösök. És felemelték a kezeiket, akarják, hogy legyenek megmentve. Uram, volt ott Valami mellettük. Felismerték ott a Szent Szellemet. És felismerték, hogy ez Isten, és hogy szólt hozzájuk, és hogy nekik nem volt meg az a megtapasztalásuk, ami kellene, hogy legyen és felemelték a kezeiket.

204 Azt mondtad: „aki Énhozzám jön, semmiképpen ki nem vetem.” És tudom, hogy ez igaz. Azt mondtad a János Evangéliuma 5:24-ben: „aki hallja az Én Szavamat, és hisz Annak, Aki elküldött Engem, örök Élete van, és nem megy az ítéletre, hanem átment a halálból az Életre. Aki Énhozzám jön, annak örök Életet adok, feltámasztom az utolsó napon.” Ezek a Te ígéreteid, Atyám.

205 Igénylem mindnyájukat. Talán néhányan keresztények, Uram, akik próbálnak járni az életben, próbálnak jobban élni, minden nap, akarnak egy megtapasztalást egy jobb útról, ők is felemelték a kezeiket. Atyám, imádkozom, hogy áldd meg őket. Hadd találják meg azt, ami mindenre elegendő Krisztusban, aki a testté lett Ige közöttünk. Add meg ezt, Uram! Rád bízom őket az Úr Jézus Krisztus Nevében. Ámen!

206 Isten áldjon meg titeket! És ahogy itt ültök igazán csendben, látjátok... Csak még egy percre... Jó ég! Már öt perccel többet használtam az időmből. Bocsássatok meg nekem, nem akartam ilyen hosszan beszélni. Azt mondom, várjunk még egy pillanatra! Adjatok nekem még öt percet, ha megtennétek!

207 Hányan tudjátok, hogy mi volt Isten? Tudjuk, hogy a Biblia mit mond Őröla és a Biblia azt mondja: „Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.” És Jézus így szólt a János Evangéliuma 14. fejezet 12. versben, azt mondta: „Aki Bennem hisz, az is cselekszi azokat, amelyeket Én cselekszem.” Nem az, aki látszatra hisz, hanem aki „hisz Énbennem.” Igaz ez, szolgáló testvéreim? Így igaz. Hány Biblia-olvasó van, aki tudja, hogy ez igaz? „Ég és föld elmúlnak,” de az Ő Szava nem hibázhat. Ő megígérte ezt.

208 Na most, semmi kétség, vannak közöttetek beteg személyek. Nem ismerlek titeket, egyáltalán. És igazolva azt, amit mondtam nemrég, ahogyan az Úr Angyala a régi időkben, a napokban melyek elmúltak, Jézus azt mondta: „Amint Lót napjaiban volt, úgy lesz az

ember Fiának eljövetelekor.” Látjátok-e azt, amiről beszéltem nektek, azok a nevek és minden másnak a helye, a gyülekezetnek a pontos elhelyezkedése? Látjátok ezt? Biztos vagyok benne, hogy olvastok a sorok között azokról, amiket nem mondtam el. Értitek, hogy én azt hogyan értettem. Na most, ha ti emberek itt, akik betegek vagytok és szükségben vagytok, én...

209 Mi dolgom van nekem itt egyáltalán? Miért állnék én itt, mint egy csaló? Hogyha ezt tenném, akkor nekem ideje lenne... nem szeretnék élni. Inkább meghalnék. Inkább kimennék és lennék bármi más, mint hogy egy csaló legyek. És mit fog tenni velem Isten? És nem tudom, hogy megélem-e még ezt az éjszakát? Ti sem tudjátok. De egy csaló... Szeretnék... Mi haszna lenne, csalónak lenni, amikor lehetsz valódi? De látjátok, ez annyira idegen nektek.

210 Na most nézzétek, ha azt állítom, hogy kell, hogy ezek az Írások be legyenek töltve, amiket olvastam és mutattam nektek az elmúlt két este, arról, ami Jézus volt és ami az Ő Jelenléte most. És Neki vissza kell térnie ezekben az utolsó napokban emberi testen keresztül, mi tudjuk ezt, és kinyilatkoztatja Magát ugyanazon a módon. Mi mind tudjuk ezt. Tudatában vagyunk ennek? Mondjátok áment, ha igen. [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.] Rendben. Na most a ti megnyugtatósokra azt mondom nektek, az Ő Nevében: Ő itt van. Ugyanaz az Isten, aki lejött és beszélt Ábrahámval, háttal a sáornak, és Sára bent volt a sátorban, Ő tudta, hogy mit gondol Sára.

211 Ő ugyanazt a dolgot mondta, amikor eljött ide. Ránézett a közönségre, és megértette, hogy mi volt a szívükben. Egy asszony megérintette a ruháját; Ő körülnézett, míg megtalálta őt és megmondta neki.

212 A vak Bartimeus megérintette az Ő ruháját, amikor felkiáltott: „Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!” Ott állt kétszáz yardra [kb. 183m – a ford.] Tőle, ahol Ő elhaladt. A hite megállította Isten Fiát az úton. Odafordult és azt mondta: „Hozzátok őt ide!”

213 A kis Zákeus elrejtőzött fent a fán, azt mondta, szóval Zákeus sem hitte, hogy Ő próféta. És Jézus egyenesen odajött, megállt a fa alatt, felnézett és azt mondta: „Zákeus, gyere le!” A nevére szólította.

214 Amikor Jézus sose látta Pétert, és András odavitte őt. Mikor látta, hogy jön, azt mondta: „A te neved Simon. Jóna fia vagy.” Megmondta neki a nevét, és megmondta azt, hogy ki ő.

Megmondta Náthánaelnek, hogy hol volt, mit csinált.

215 Az asszonynak, hogy milyen állapotban volt, és mi volt a problémája, mi volt a betegsége.

216 Ez Isten, barátaim! Hányan hiszitek teljes szívetekből és tudjátok azt mondani, hogy „ennek Istennek kell lennie”?

217 Közületek itt hányan tudják, hogy én semmit nem tudok rólatok? Emeljétek fel a kezeteket és mondjátok: „Tudom, hogy ez az ember semmit nem tud rólam, ő csak egy ember.” Ez vagyok, csak a ti testvéretek. Azért vagyok itt, hogy próbáljak segíteni nektek.

218 De én kihirdetem... Hányan olvastátok a könyvemet és azokat a dolgokat? Tudjátok, hiszitek azt, hogy ez az Igazság? Ezek az utolsó idők. És most az Úr Jézus segítsen nekünk!

219 És ha Ő eljön ma este... És egyikőtök se mozogjon! Csak maradjatok a helyeteken, ahol vagytok, és higgyetek, és az Úr Jézus el fog jönni ma este, és megerősíti ezeket a dolgokat, amiket megmondott, amiket Ő megígért. Hogyha Ő megerősíti azokat, hogy ez az Igazság, fogtok hinni Neki? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.] Higgyetek!

220 Mennyei Atyám, én most szoltam Terólad, hogy mi voltál, hogy mi vagy. Most csak színre lépnél? És azok az emberek, akik ott ülnek a közönségben, tökéletesen idegenek, megismertetné Magadat nekünk ma este Urunk, hogy megtudhassuk és felismerjük, hogy ezek az Írások beteljesedtek, hogy „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap ma és mindörökké”? Akkor, ha mi az utolsó napokban élünk, ahogyan Ő mondta, hogy ki fogja nyilatkoztatni Magát az utolsó napokban, ahogy Szodománál tette, mielőtt a megígért fiú megérkezett Ábrahámhoz, nos, Ábrahám királyi magva, ami vár a királyi Fiúra, ugyanaz a dolog fog megtörténni. És figyeljük, hogy még a helyek, az idők, a nevek és minden tökéletesen egy vonalban van, Atyánk. Segíts nekünk, Jézus Krisztus Nevében imádkozunk! Ámen.

221 Na most szeretném, ha imádkoznátok, mindegyikőtök! Bármilyen baj, csak kérd Őt! Tehát Ő a Főpap.

222 Mellesleg hányan vannak itt szolgálók az épületben? Emeljétek fel a kezeteket, mindenhol! Azt hiszem, harmincan vagy negyvenen. Na most, hányan tudjátok ezt, hogy a Zsidókhoz írt levél, az Újszövetség azt mondja nekünk, hogy éppen most „Jézus Krisztus a Főpap, akit meg lehet érinteni a gyengeségeinkkel”? Felemelnéd a kezedet, és mondanád: „Tudom, hogy ez az Igazság. A Biblia mondja így.” Rendben.

223 Akkor, ha Ő a Főpap, Ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Akkor, ha megérinted ma este, Ő úgy cselekszik, mint ahogy régen tette. Így van? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.] Mint ahogy tegnap tette.

224 Nos, amikor az asszony megérintette a ruháját. Azt mondod: „Ó, ha megtehetném!” A te hited érinti azt meg. Ő soha nem a fizikait érezte. Az asszony hite volt az, ami megérintette a ruháját. A ti hitetek tudja megérinteni Őt most. Hiszitek ezt?

225 Akkor, ha Isten Igéje megnyilvánul, Ő fel fogja fedni ugyanazt a dolgot, és bemutatja ugyanazt a dolgot. Hiszitek ezt teljes szívetekből? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.] Rendben, most csak bízzatok Őbenne, higgyetek Őbenne! Ne kételkedjétek, hanem legyen hitetek Istenben, hogy Ő meg fogja tenni! Valaki *errefelé*

csak imádkozz és csak higgy teljes szíveddel! Aztán valaki *ebben* az irányban. És ha Isten megengedi egy vagy két embernek, hogy megtudja azt, hogy ez tévedhetetlen, hányan fogjátok hinni azután, hogy felismerjük az Ő Jelenlétét? [„Ámen!”] Akkor csak ennyi szükséges. Csak ennyire van szükség.

226 Egy hölgy pont itt ül, egyenesen rám néz, szívproblémával szenved. Hiszed, hogy Isten meggyógyítja a szívet, egészséges leszel? Neked szívproblémád van. Ha ez igaz, emeld fel a kezedet! Én idegen vagyok neked, ugye, nem ismerlek? De ez az igazság, rendben, ön, az ősz hajú hölgy, aki itt ül. Rendben.

227 A hölgy itt zöldben, felemelted a kezedet, hogy te... Ízületi gyulladásod van. Hiszed, hogy Isten rendbe hoz téged azzal az ízületi gyulladással? Ha így igaz, emeld fel a kezedet! Látjátok? Rendben. Látjátok? Éppen most emelkedett... Na most, Valami föléd jött, ugye? Látod, az a Fény. Hányan láttátok a fényképet arról a Fényről? Ott lebeg, pontosan az asszony fölött. Hirtelen egy igazán kedves érzés jött el rád. Ez tette azt, látod. Isten megáldott téged, meggyógyított téged, rendbe jössz. Hiszed ezt?

228 Hiszed, hogy Ő tudja, mi a baj veled? Egyedül Ő tud meggyógyítani téged. Ez egy sötét árnyék, epilepszia. Ha ez igaz, emeld fel a kezedet, fiatal hölgy! Egy kicsit máshogy gondolkodsz most, mint egy pár perccel ezelőtt, ugye? Látod, amikor én abbahagytam azt a hívást, mikor ezt tettem? Ezért volt az, teérted volt. Na most, ha teljes szívedből hiszel, azok a rohamok elhagynak téged. Elfogadod ezt, és hiszed a teljes szívedből? Isten áldjon meg téged! Menj, és hidd ezt!

229 Ez a hölgy, aki itt ül, gyomor problémával szenved. Hiszed, hogy Isten rendbe hoz téged? Pont itt a sor végén. Hiszed, hogy Isten meggyógyít téged, és rendbe jön a te gyomorproblémád? Hiszed, elfogadod? Rendben. Isten áldjon meg!

230 Én teljesen idegen vagyok ennek az asszonynak, nem ismerem. Ő csak egy asszony, aki itt ül, de ezt Isten teszi. Hisztek most teljes szívetekből? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.] Rendben, csak legyen hitetek!

231 Az asszonynak, aki itt ül szélen, epehólyag problémája van. Epeköveid vannak, a májad, ez zavar téged. Ha ez igaz, emeld fel a kezedet! Teljesen idegen vagyok számodra. Igaz ez? Látjátok?

232 Egy hölgy ül pont melletted, ő is szenved. Látjátok? Nem látjátok azt a Fényt az asszony fölött? A hölgynek veseproblémája van. Így van. A vizelet mérgezi a veséjét. Így van. Emeld fel a kezedet! Az az asszony, aki megérintett téged akkor, ő idegi problémával szenved. Ti mind a ketten idegenek vagytok, nem idevalósiak. Ugye így van? Iowa^[ájová]-ból vagy. Te Des Moines^[dö mon] városából vagy. Ugye így van? Hiszed, hogy Isten el tudja nekem mondani, hogy mi a neved, ahogy Péternek is megtette? Ha hinni fogsz teljes szívedből! A te neved Mrs. Wolff. Ha így igaz, emeld fel a kezedet! Rendben. Menj most vissza gyógyultan! Jézus Krisztus rendbe hoz téged.

233 Felismeritek az Ő Jelenlétét? Tudjátok, hogy Ő itt van? Akkor tegyétek a kezeteket egymásra most, amíg rajtatok van a Szent Szellem. Ez a Szent Szellem rajtatok. Na most, mindegyikőtök meggyógyulhat most, ha csak elhiszitek azt. Elhiszitek teljes szívetekből? [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.]

234 Mennyei Atyánk, most nem maradt semmi más, csak a hit. Most mi megtagadunk minden sötétséget. Amikor az ébredés, ahogy mondtam az elején, a hullámok lecsapnak a vízben, hogy felkavarják azt és kitegyenek belőle minden hitetlenséget. Most, mialatt a Szent Szellem előre-hátra hullámszik itt az embereken, legyen minden hitetlenség elvéve, és a Mindenható Isten ereje szabadítsa fel minden szenvedőt ma este!

235 Megfeddem az ördögöt. Sátán, te nem vagy semmi más, csak egy blöff! És le vagy leplezve, pont itt az emberek között az élő, feltámadott Jézusnak Írások szerinti bizonyítéka által. Felszólítalak az élő Isten által, hogy menj ki ezekből az emberekből, hagyd el őket Isten dicsőségére!

236 Mindannyian, akik elfogadjátok a gyógyulásokat álljatok lábra most és mondjátok: „Igenis hiszek. Nem számít, mi történik, milyen sokáig tart, még mindig tudom, hogy rendbe jövök. Elfogadom ezt teljes szívemből.”

237 Emeljétek fel most a kezeteket! „Köszönöm Neked, Uram!” Dicsőség az Úrnak! Rendben, dicsőítsétek Őt! Na most, csak emeljétek fel a kezeteket és dicsőítsétek Őt a gyógyulásotokért, úgy ahogy a gyülekezeteitekben szoktátok tenni. Testvér...